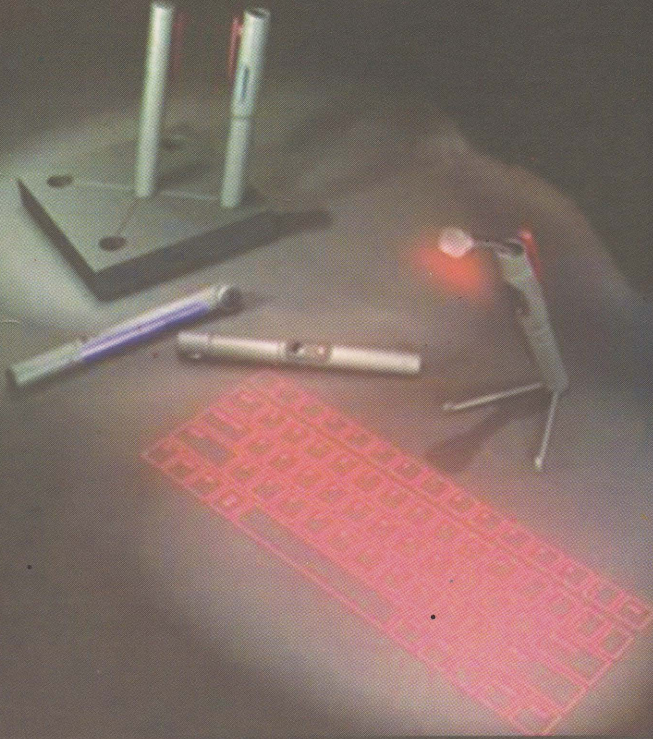

இலக்கியமும் எதிர்காலமும்

கலாமணி பரணீதரன்

ஜீவந்தி வெளியீடு

இலக்கியமும் எதிர்காலமும்

[கட்டுரைத் தொகுதி]

க.பரணீதரன்

ஜீவநதி வெளியீடு

கலை அகம்

அல்வாய்

2011

தமிழ்நாடு அரசுப் பதிப்புரிமைத் துறை
(சென்னை - 600 002)

இலக்கியமும் எதிர்காலமும்

(கட்டுரைத் தொகுப்பு)

© க.பரணீசுவரன்

முதற் பதிப்பு

2011 பெப்ரவரி

விலை

ரூபா.150/=

நூலாக்கக் குறிப்புகள்

பக்கங்கள் viii + 52 புள்ளி எழுத்துகள்

அட்டைப்படம்

மேமனீ கவி

வெளியீடு

'ஃவந்தி' கலை அகம், அல்வாய்

அச்சுப்பதிப்பு

சதாவொனிஸ்

ISBN - No. : 978-955-52496-2-1

வகைப்பாடு

காணிக்கை

சமூக நலனுக்காய் யாடுமும்
நாடறிந்த எழுத்தாளர் தெனியான்
அருட் தந்தை இராசேந்திரம் ஸ்ரலின்
ஆகியோருக்கு இந்நூல் காணிக்கை

பொருளடக்கம்

அறிமுக உரை

என்னுரை

இலக்கியமும் எதிர்காலமும் - 09

இலக்கியம் படும் பாடு... - 13

ஈழத்து ஆக்க இலக்கியப் பெண் படைப்பாளிகள் - 20

பெண்கள் மீதான வன்முறையும் பெண்களின் மீட்சியும் -27

இலக்கியமும் உளவியலும் - 34

நல்லதொரு சமுதாய உருவாக்கத்தில் வாசிப்பின் பாங்களிப்பு - 37

பிரசாரம் ஒரு கலையாக... - 40

மொழிபெயர்ப்பின் வளர்ச்சி பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டம் - 45

ஈழத்துக் கலை இலக்கியச் சிற்றிதழ்களின் நிலை - 50

தமிழில் ஒப்பியல் இலக்கிய வளர்ச்சி - சில அறிமுகக் குறிப்புகள் - 58

அறிமுக உரை

கலை இலக்கியம் என்பது பரந்த துறையாக விளங்கி சமுதாயத்தின் மேம்படுத்தலுக்கு மிகமுக்கிய பங்களிப்புச் செய்து கொண்டேயிருக்கின்றது. இலக்கியவாதிகள் தம் ஆற்றல், விருப்பு, மற்றும் வாசகர்களின் அறிவுநிலை, தேவை, விருப்பு, என்பனவற்றின் அடிப்படையில் அதன் வடிவங்களும் அமைகின்றன. சிறுகதை, நாவல், கட்டுரை, உரைச் சித்திரம் போன்ற பல வடிவங்களை இலக்கியம் உள்ளடக்கி நிற்கின்றது. சில வாசகர்கள் சிறுகதைகளையும், இன்னும் சிலர் நாவல்களையும், வேறு சிலர் கவிதைகளையும் விரும்புகின்றனர். மற்றும் சிலர் கட்டுரை வடிவக் கருத்தாக்கங்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கின்றனர். அத்தகைய வாசகர்கள், இலக்கியவாதிகளை மையப்படுத்தியதாகவே கலாமணி பரணீதரனின் 'இலக்கியமும் எதிர்காலமும்' என்ற இலக்கியம் சார் கட்டுரைத் தொகுதி அமைந்துள்ளது.

இலக்கியமும் எதிர்காலமும் கடந்த காலத்தில் இலக்கியத்துறையில் இடம்பெற்ற பல நல்ல அம்சங்கள் தேய்பிறையாகிப் போவதையிட்டு ஆசிரியர் கவலை கொள்வதையும் அவை மீள் புத்துயிர் பெறவேண்டும் என்பதை வெளிப்படுத்துவதோடு இலக்கிய வளர்ச்சிக்கான ஆக்கபூர்வமான புதிய பரிந்துரைகளையும் முன்வைத்துள்ளார். மேலும் கடந்த காலத்தில் கவனம் செலுத்திய மனிதப் பிரச்சினைகளோடு புதிய பிரச்சினைகளையும் அடையாளம் கண்டு ஆக்கங்களைப் படைக்க இலக்கியவாதிகளை அழைக்கின்றார் ஆசிரியர். **இலக்கியம் படும் பாடு...** இலக்கியவாதிகளின் படைப்பின் பின்புலத்தில் மறைந்து இயங்கும் பல்வேறு நோக்கங்களைத் துல்லியமாக அடையாளம் கண்டு விளக்கியுள்ளார். இதன் வழியாக ஆக்க இலக்கியம் எவ்வாறு அமையவேண்டும் என்பதை மறைமுகமாக வலியுறுத்தியுள்ளார் என்பது தெளிவு. **ஈழத்து ஆக்க இலக்கியப் பெண் படைப்பாளிகள்** தற்காலப் பெண் எழுத்தாளர்களின் பெயர்ப்பட்டியல் அவர்களின் ஆக்கங்களில் காணப்படும் நல்ல அம்சங்களைப் பரந்த மனப்பாங்கோடு வரவேற்றுச் சுட்டிக்காட்டுவதையும் அவர்கள்

எதிர்காலத்தில் தம் ஆக்கங்களில் தவிர்க்க வேண்டியவற்றையும் எடுத்தியம்பியுள்ளன. **இலக்கியமும் உளவியலும்** எவ்வாறு வெவ்வேறான துறைகளாகிய இவை தம்மிடையே ஒற்றுமை கொண்டுள்ளன, உளவியல் எவ்வாறு இலக்கியத்திற்குப் பங்களிப்புச் செய்ய முடியும் என்பதை விளக்குகின்றது. **மொழிபெயர்ப்பின் வளர்ச்சி பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டம்**, மொழிபெயர்ப்பின் வகைகள், அவற்றின் நன்மைகள், மொழிபெயர்ப்பில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய விதிகள் என்பன விபரிக்கப்படுகின்றது. **ஈழத்துக் கலை இலக்கியச் சிற்றிதழ்களின் நிலை** இச்சிற்றிதழ்களின் பெயர்ப்பட்டியல், அவற்றின் நோக்கங்கள், பிரசுரகாலம், அவற்றை வெளியிடுவதில் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளும் அவற்றிற்கான தீர்வுகளும் முன்வைக்கப்படுகின்றன. மேலும் இதில் சிற்றிலக்கியத்தின் கால வரலாற்று நிலை, இன்றைய நிலை என்பன சுருக்கமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. **தமிழில் ஒப்பியல் இலக்கிய வளர்ச்சி - சில அறிமுகக் குறிப்புகள்** ஒப்பியல் இலக்கியம் கடைப்பிடிக்கவேண்டிய விஞ்ஞான ரீதியான படிமுறைகளை விளக்குவதோடு பல ஒப்பிலக்கியங்கள், ஒப்பிலக்கிய ஆக்குநர்களின் பங்களிப்பையும் தருகின்றது. **நல்லதொரு சமுதாய உருவாக்கத்தில் வாசிப்பின் பங்களிப்பு** வாசகர்களை வகைப்படுத்தி விளக்குவதோடு தற்கால இளைஞர்களின் வாசிப்பு நிலையை ஆராய்கின்றது. மறைமுகமாக, இலக்கியவாதிகள் வாசிப்புப் பழக்கத்தை அதிகரிக்கப் பங்களிப்புச் செய்வது நல்லதொரு சமுதாயத்தை உருவாக்க உதவும் என்பதை நாகூக்காக உணர்த்தியுள்ளார். **பெண்கள் மீதான வன்முறையும் பெண்களின் மீட்சியும்** பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகள் ஓய்ந்து விடவில்லை, இலக்கியவாதிகளே தொடர்ந்தும் ஆக்கங்களைப் படைப்பவர்கள், பெண்களே! நீங்களே உங்கள் மீட்சிக்குப் பங்களிப்புச் செய்யவேண்டியவர்கள் என்ற அறைகூவலை விடுக்கின்றது. **பிரசாரம் ஒரு கலையாக...** இலக்கியத்தை மனிதப் பிரச்சினைகளின் தீர்வுக்காகப் பிரச்சார வடிவத்தில் பயன்படுத்தும்போது கருத்தில் கொள்ளவேண்டிய முக்கிய விடயங்களை பட்டியலிடுகின்றது.

கட்டுரைகள் ஒவ்வொன்றும் எழுத்தாளரின் இலக்கியத் தேர்ச்சியின் ஆழம், விசாலம் என்பவற்றை எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைந்துள்ளன. கட்டுரைகள் அனைத்தும் நேரடியாகவோ அன்றேல் மறைமுகவாகவோ இலக்கியத்தோடு தொடர்புபட்டவையாக அமைகின்றன. இலக்கியத்தோடு நேரடியாகத் தொடர்பு உடையவையாக, **இலக்கியமும் எதிர்காலமும்**, **இலக்கியம் படும் பாடு...**, **ஈழத்து ஆக்க இலக்கியப் பெண் படைப்பாளிகள்**, **இலக்கியமும் உளவியலும்**, **மொழிபெயர்ப்பின் வளர்ச்சி பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டம்**,

ஈழத்துக் கலை இலக்கியச் சிற்றிதழ்களின் நிலை, தமிழில் ஒப்பியல் இலக்கிய வளர்ச்சி - சில அறிமுகக் குறிப்புகள், என்பன அமைந்துள்ளன. அதே வேளை, நல்லதொரு சமுதாய உருவாக்கத்தில் வாசிப்பின் பங்களிப்பு, பெண்கள் மீதான வன்முறையும் பெண்களின் மீட்சியும், இலக்கியத்துக்கு மறைமுகமாகப் பங்களிப்புச் செய்பவையாக விளங்குகின்றன. பிரசார யதார்த்தையே கலையாக நோக்குதல் எழுத்தாளரின் தனித்துவமான பார்வையாக விளங்குகின்றது. இலக்கியத்தையும் உளவியலையும் ஒப்பிட்டு விளக்குதல் புத்தாக்கச் சிந்தனையாக அமைந்துள்ளது.

கட்டுரைகளின் கருத்து ஒழுங்கு, கட்டமைப்பும், கட்டுரைகளை ஒழுங்குபடுத்திய முறை, சிறப்பானதாக அமைந்துள்ளமை பாராட்டக்கூடிய விடயம். கட்டுரைகளில் பெரும்பாலானவை இலக்கியத்தின் தற்கால, எதிர்கால யதார்த்தங்களைக் கருத்தில்கொண்டு செயற்பட இலக்கியவாதிகளுக்கு புதிய திசைகளில் நகர அழைப்பு விடுப்பதாக அமைகின்றன. ஆக்கங்கள் அனைத்தும் வெற்றுச் சிந்தனைகளாக அன்றிச் சுயஅவதானிப்புகள், மேலதிக தேடல்கள், ஆக்கபூர்வமான பரிந்துரைகள் பலவற்றையும் கொண்டுள்ளன.

இளம் எழுத்தாளர் ஒருவர் அனுபவம்மிக்க இலக்கியவாதியாக எழுதியுள்ளார் என்று கூறாமல் இருக்க முடியவில்லை. இலக்கியம் பற்றிய ஆய்வுகளில் துணைநூலாக இக்கட்டுரைத் தொகுதி அமையும் என்று கருதுகின்றேன். ஆசிரியரின் முயற்சிக்கு எனது உளம் நிறைந்த பாராட்டுகளும், ஆசிகளும்.

அருள்திரு இராசேந்திரம் ஸ்ரீரின்
வழிகாட்டல், உளஆற்றுப்படுத்தல் முதுமாணி
உளவியல்துறை வருகை விரிவுரையாளர்
யாழ்ப்பல்கலைக் கழகம்.

25-01-2011

என்னுரை

இலக்கியமும் எதிர்காலமும் எனது முதலாவது கட்டுரைத் தொகுதி. இது ஜீவந்தியின் எட்டாவது வெளியீடாக வெளிவருவதையிட்டு மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். ஜீவந்தி, பூங்காவனம், சர்வதேச தமிழ் மாநாட்டு கட்டுரைக் கோவை-2011, வலம்புரி ஆகியவற்றில் வெளிவந்த கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக இது அமைந்துள்ளது.

பெருமதிப்பிற்குரியவரும் என்னை சிறப்பாக வழிநடத்திக்கொண்டு இருப்பவரும், எனது விரிவுரையாளருமான அருட்தந்தை இராசேந்திரம் ஸ்ரீலிங்கம் அவர்கள் இத்தொகுப்புக்கான அறிமுக உரையை எழுதியுள்ளார். அவருக்கு எனது நன்றிகள். அவரது அறிமுக உரையினால் இப்புத்தகம் பெறுமதி வாய்ந்ததாக அமைவதாக பெருமை கொள்கின்றேன்.

அட்டைப்படத்தை அழகுற வடிவமைத்துத் தந்ததுடன், என்னைப் பற்றிய பின் அட்டைக் குறிப்பை எழுதிய என் அன்பிற்குரிய கவிஞர் மேமன்கவி அவர்களுக்கு எனது நன்றிகள்.

எனது வழிகாட்டியாக என்றுமே என்னோடு இருக்கும் தெணியான் Sir, அப்பா தகலாமணி ஆகியோருக்கும், இத்தொகுப்பு வெளிவருவதில் எனக்கு உதவியாக இருந்த அம்மா, அ.விஷ்ணுவர்த்தினி, க.மதனாஹரன், வெ.துஷ்யந்தன், வதிரி சி.ரவீந்திரன் ஆகியோருக்கும், இந்நூலை சிறப்பாக அச்சுப் பதிப்பு செய்து தந்த சதாபொன்ஸ் அச்சகத்தினரான மு.சுந்தரலிங்கம், க.சுதா றஞ்சனி ஆகியோருக்கும் என் நன்றிகள்.

க.பரணீதரன்

கலை அகம்

அல்வாய்

2011 - 01 - 25

இலக்கியமும் எதிர்காலமும்

மானுட நாகரிக வளர்ச்சியின் அடையாளச் சின்னம் மொழி. அம்மொழியின் வளர்ச்சியில் நமக்கு கிடைத்த ஒப்பற்ற மானுடக் கலையே இலக்கியம். இலக்கியம் என்பது ஒரு கலை நிகழ்வு அல்லது தோற்றப்பாடு எனலாம். இலக்கியம் மனித வாழ்வைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவது, அது மனித வாழ்வை பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடி. இலக்கியம் என்பது மனித வாழ்வை எழுத்து வடிவில் எடுத்துச் செல்லும் கருவுமொகும். அது எழுதப்படும் காலத்திற்கு மட்டுமன்றி எதிர்காலத்திற்கு பயன்படுமாறு எழுதப்படுவதே இலக்கியமாகும். இலக்கியம் என்பது செய்யுள் வடிவிலிருந்து உரை நடை வடிவிற்கு மாறியது. செய்யுள் வடிவில் சிறுபாடங்களாக உள்ளவை இன்றைய சிறுகதைகளை ஒத்தவையாகும். இவ்வாறு வளர்ந்த இலக்கியங்கள் மனிதநேயத்தையும், மனிதரிடையே நல்லிணக்கத்தையும் வளர்க்கின்றன.

ஆங்கிலம் வாணிபத்தின் மொழி எனவும், இலத்தீன் சட்டத்தின் மொழி எனவும், கிரேக்கம் இசையின் மொழி எனவும், ஜேர்மன் தத்துவத்தின் மொழி எனவும், பிரெஞ்சு தூதின் மொழி எனவும், இத்தாலியம் காதலின் மொழி எனவும் சொல்லப்படும். இவ்வகையில் தமிழைப் பக்தி மொழி எனவும் அழைப்பர். பக்தி இலக்கியங்கள் இவ்வாறு சொல்வதற்கு காரணமாக அமைகின்றன. எனவே தமிழை நாம் இலக்கியத்தின் மொழி என சொல்வது பொருத்தமாக அமையும். இலக்கியமானது காலம்காலமாக படிப்படியாக வளர்ச்சி அடைந்து வந்து கொண்டிருக்கின்றது. இலக்கியங்கள் எழுதப்பட்ட காலங்களை அந்த இலக்கியங்களை வைத்தே தெரிந்து கொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது. நல்ல இலக்கியங்களில் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள் என்றைக்கும் பயன்படக் கூடியவையாக அமையும்.

நமக்கு கிடைத்த இலக்கியங்களை வகைப்படுத்தினால் வாய்மொழி இலக்கியம், சங்க இலக்கியம். காப்பிய இலக்கியம், நீதி இலக்கியம், சிற்றிலக்கியம், தனிபாடல் இலக்கியம், பாரதியுகம் தொடங்கிய கவிதை இலக்கியம், நாடக

இலக்கியம். கட்டுரை இலக்கியம், பயணக்கடிதம், பக்தி இலக்கியம், பத்தி இலக்கியம், ஹைக்கூ இலக்கியம், சிறுகதை இலக்கியம், நாவல் இலக்கியம் என தமிழரின் இலக்கிய வகை நீண்டு வருவதை காணக்கூடியதாக உள்ளது. இந்த இலக்கியங்கள் நாளுக்கு நாள் மாறுபாடுகளைக் கொண்டும், புதிதுபுதிதாய் வடிவ மாற்றம் பெற்றும், காலத்தின் தேவைக் கேற்பவும், மனிதரின் தேவைக்கேற்பவும், மாற்றமடைந்து வருகின்றன.

இலக்கியங்கள் மனிதனது அறிவு மேம்பாட்டிற்கு உதவுகின்றன. மனிதனது ஆளுமைகளை வெளிக்கொணர்வதற்கு வழிகோலுகின்றன. புதிய புதிய எழுத்தாளர்களை உருவாக்குவதற்கு இலக்கிய ஈடுபாடே காரணமாக அமைகின்றது. படைப்பாக்கத் திறன் மிக்க ஒரு மனித சமுதாயத்தை உருவாக்குவதில் இலக்கியம் முக்கிய பங்கினை ஆற்றுகின்றது. இவ்வாறாக இலக்கியத்தினூடான பயன்பாடு அதிகரித்து செல்கின்ற அதேவேளை இன்று இளைஞர்களிடத்து இலக்கிய ஆர்வம் குறைந்து கொண்டு செல்வதை அவதானிக்கவும் முடிகின்றது.

ஒரு காலத்தில் புலவர்கள் போற்றப்பட்டனர். இலக்கியப் படைப்புக்கள் காப்பற்றப்பட்டன. இந்த மரபு இன்று ஒரு தேய்பிறையாக உள்ளது. முன்னைய காலங்களில் கவியரங்குகள், இலக்கியப் பேச்சுக்கள், முத்தமிழ் விழாக்கள், பட்டிமன்றங்கள், சிந்தனை மேடைகள் முதலியன உணர்வோடு எங்கும் நடைபெற்று வந்தன. கல்லூரிகளிலும், பல்கலைக்கழகங்களிலும் ஆராய்ச்சிகள், திறனாய்வுகள், விவாதங்கள், அதிக அளவில் பல நிலைகளில் மொழிக்கும், இலக்கியத்திற்கும் வளம் சேர்க்கும் வகையில் இடம் பெற்றன. ஆனால் இன்று இவ்வாறான செயற்பாடுகள் மிகவும் அருகி வருகின்றன. இவற்றிற்கு மூலகாரணமாக அமைபவன் இளைஞனே. இன்றைய இளைஞனிடத்து வாசிப்பு என்பது அருகி வருகின்றது, இலக்கியத்தேடல் என்பது மிகவும் குறைவடைந்து காணப்படுகின்றது. சினிமா, கணினி, ஆடம்பர வாழ்க்கை, அரட்டை என்பவற்றில் இன்றைய இளைஞனின் முழுக்கவனமும் திரும்பியுள்ளது. இன்றைய யுகம் கணினியுகம் என்பதனாலோ என்னவோ இளைஞர்களைப் பொறுத்தவரை கணினி ரீதியான கற்கைகளில் ஈடுபடுவோரே அதிகமாக உள்ளனர் இதன் காரணமாக தமிழை, இலக்கியத்தை கற்போர் எண்ணிக்கை குறைவடைந்து செல்கின்ற தன்மையை உணர முடிகின்றது.

இவ்வாறு இளைஞரிடத்து இலக்கியம் வீழ்ச்சி அடைந்து செல்வதற்கு இன்று தோன்றும் இலக்கியங்களும் காரணமாக உள்ளன. இன்று நல்ல

இலக்கியங்கள் குறைவாகவும் நச்சிலக்கியங்கள் மிகுதியாகவும் அமைந்துவிட்டமையே காரணம் என்று இன்று நாம் கூறுகின்றோம். எனவே அதற்குரிய உண்மையான காரணம் என்ன என்பதைக் கண்டறிவதோடு ஏன் நச்சிலக்கியங்கள் பெருகின? நல்ல இலக்கியங்கள் செல்வாக்கு பெறக்காரணம் என்ன? எனப் பல வினாக்களை எழுப்பி விடை காண முயல வேண்டும். நச்சிலக்கியங்களின் வளர்ச்சியைத் தடுத்தது இளைஞர்களை நல்ல இலக்கியங்களின் பால் ஈர்க்க வேண்டுமெனின்

1) இலக்கியங்களைப் பற்றி பல்வேறு ஆய்வுகள் வளரவேண்டும்.

2) சிறந்த இலக்கியங்களைப் படைப்பதற்கு நாம் இளைஞர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்க வேண்டும்.

எமது நாட்டில் பாடசாலை முதல் பல்கலைக்கழகம் வரை ஒரே சீரான கல்விக் கொள்கை நம்மிடம் இல்லை. எல்லோருக்கும் பொதுவான சமவாய்ப்பை நல்கும் கல்வி முறையை உருவாக்க வேண்டும். கல்வி சரியான முறையில் இருந்தால் தான் இலக்கியம் இளைஞரிடத்து சரியான முறையில் முன்னெடுக்கப்படும். இலக்கியத்தினூடாக இளைஞர்களிடத்து ஆளுமைகளை வளர்க்கவும், பயங்களை அகற்றவும், நெருக்கடிகளை எதிர் கொள்ளவும் தயார் செய்ய வேண்டும். விமர்சனப் பண்பை ஏற்படுத்தவும், சமூகத்தோடு பல பிணைப்புகள் ஏற்படுத்தக் கூடிய வகையிலும், படைப்பாக்கத்திறன்களை வெளிக் கொணரக் கூடியவகையிலும் அமைய வேண்டும். இலக்கியங்கள் பற்றிய பரிசோதனைகள் நிகழ்த்தப்பட வேண்டும்.

1) இளைஞர் படிக்கும் இலக்கியம் மேம்படக் காலத்திற்கு தேவையான மாற்றம் வேண்டும். நம் விதிமுறைகளில் மாற்றங்களை புகுத்த வேண்டும்.

2) பாடத்திட்டம் கவனிப்பு, வாசிப்பு, எழுத்து, பேச்சு, ஆகிய நிலைகளில் சமமாக வடிவமைக்க வேண்டும்.

3) இளைஞர்களுக்கு பல இலக்கியங்கள் தொடர்பான திறன்களை வளர்க்கும் திட்டங்களை உருவாக்கி பயிற்சி தரவேண்டும்.

4) தமிழ் பல்கலைக்கழகங்கள் தாய்மொழிக் கொள்கையை வளர்க்கும் நிறுவனமாகவும் நூல்களை உருவாக்கும் அமைப்பாகவும், மொழி பெயர்ப்புகளைத் தரப்படுத்தும் மையமாகவும் செயற்படவேண்டும்.

கால பரிமாணத்தில் உலகுக்குக் கிடைத்த வளங்களில் ஒன்று மனிதவளம், அந்த வளம் மேம்படவும், அந்தமேம்பாட்டால் வீட்டையும், நாட்டையும் வளம்படுத்த முதன்மையாகவும், முறையாகவும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டியது இலக்கியம். இலக்கியத்திற்கும் இளைஞனுக்கும் பிரிக்க முடியாத உறவு வளரவேண்டும். இதனூடாக பண்பாட்டை வளர்க்க வேண்டும். மனித உறவுகள் சீராகப் பேணப்படவேண்டும். இவ்வாறு தமிழ் இலக்கியம் எதிர்காலத்தில் எண்ணங்களில் விரிந்தும், எழுத்துக்களில் விரிந்தும் வளர இளைஞர்களின் படைப்பாக்கம் அதிகரிக்க வேண்டும். கடிதம் எழுதும் முறை மறந்து செல்பேசியில் எஸ்.எம்.எஸ் தகவல் முறை வந்து விட்ட இக்காலத்திலும் இலக்கியம் பரந்து வளர்ச்சி காண இளைஞனின் பேனாவே காரணமாக அமைய வேண்டும். ஆரம்ப காலம் முதல் இன்று வரை இலக்கியங்களில் கருப்பொருளாக பேசப்படும். சாதி, மத எதிர்ப்பு, தீண்டாமை எதிர்ப்பு, பழையசடங்கு சம்பிரதாய முறைகளை எதிர்த்தல், முதலாளிகள் கொடுமைகளை எதிர்த்தல், விடுதலைப் போராட்டத்தை ஆதரித்து சுற்றிய ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, தொழிலாளர் பிரச்சினை. கூலி உயர்வுப் பிரச்சினை, வேலையில்லாப் பிரச்சினை, குழந்தை தொழிலாளர் பிரச்சினை, பெண்ணடிமைப் பிரச்சினை, பாலியல் பிரச்சினை போன்றவையை இலக்கியக் கருப்பொருளாக இருந்தன. இவற்றோடு இன்றைய காலத்தில் உள்ள புதிய பல பிரச்சினைகளை பிரதிபலிக்கும் கருப்பொருட்களை தன் இலக்கியக் கருப்பொருளைக் கொண்டு இலக்கியத்தை படைத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உதவுதல் வேண்டும்.

உலக நாடுகளில் தமிழ் இலக்கியங்கள் நல்வரவேற்பு அடையவும், தலை நிமிர்ந்து நிற்கவும், எதிர்கால சமுதாயத்திற்கு நல்ல இலக்கியங்களைக் கொடுக்கவும், கருத்துக்கள் பரவவும், மக்களை சிந்திக்க வைக்கவும் கூடிய இலக்கியங்களை படைக்கும் திறன் இளைஞர்களுக்கு உண்டு. எனவே இளைஞர்கள் இலக்கியத்தில் மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் செயற்பட்டு இலக்கிய வளர்ச்சியை மேம்படுத்த வேண்டும்.

இலக்கியம் படும் பாடு...

ஈழத்து இலக்கியமானது ஆழமான வராலாற்றுப்பின்னணியைக் கொண்டதாகக் காணப்படுகின்றது. 'இலக்கியம், காலத்தின் கண்ணாடி' என்பார்கள். அந்த வகையில் காலஓட்டத்திற்கும், காலமாற்றத்திற்கும், ஏற்ற படியாக இலக்கிய படைப்பாளிகளின் போக்கும் மாறுபாடு அடையும். ஈழத்துப் படைப்பாளிகளின் படைப்புகள் சிறப்பான நிலையை அடைந்து செல்கின்ற இத்தருணத்தில், அண்மைக்காலமாக வெளிவரும் சில படைப்புகள் இலக்கியமாக கொள்ளத் தகுமா, என ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். இலக்கியத்தை அழிவுப் பாதைக்கு இட்டுச் செல்லும் இன்றைய சில படைப்புக்களைப் பற்றிய பொதுப்படையான கருத்துக்களைக் கூறுவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றதே ஒழிய குறிப்பான எந்தப் படைப்பாளி மீதும் வசைபாடுவது நோக்கமன்று. இலக்கிய வளர்ச்சி நோக்கிய செல்நெறிக்கான சில பரிந்துரைகளையும் இக்கட்டுரை தருகின்றது.

இலக்கியமானது தான் கூற வந்த கருத்தின் ஊடாக மனிதனை, சமூகத்தை நல்வழிப்படுத்துவதாக அமைதல் வேண்டும். அதாவது சமூகப் பயன்பாடு உடைய படைப்புக்களாகவும், வாசகனிடத்து நல் உணர்வை விதைத்து அவனை நேரிய சிந்தனைகளுடன் வழிப்படுத்தக் கூடியதாகவும் அமைதல் அவசியமானது. அவ்வாறான படைப்புகள் பல ஈழத்தில் வெளிவந்திருக்கின்றன. ஆனால் அண்மைக்காலமாக இலக்கிய போக்கில் சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருவதை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. மாற்றம் என்பது நன்மையளிக்கக் கூடியதாக இருத்தல் வேண்டும்.

ஆனால் அண்மைக்கால மாற்றங்கள் சில இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஆரோக்கியமானவையாகத் தெரியவில்லை. இவை வாசகனிடத்து கசப்புணர்வையும் மறைச்சிந்தனைப்போக்கையும் உண்டு பண்ணக் கூடிய விதமாக அமைகின்றன. அந்த வகையில் இன்றைய சில படைப்புக்களில் பொதுப்படையான போக்குகளை விரிவாக நோக்கலாம். இப்போக்குகளாவன:

- 1) பெயருக்காக எழுதுதல்
- 2) பாலியல் அந்தரங்கங்களை வெளிப்படையாக எழுதுதல்
- 3) பெண் உடலை, அங்கங்களை உளக் கிளர்ச்சிகளைத் தோற்றுவித்தலுக்காக ஆபாசமாக விபரித்தல்
- 4) தமது சொந்த, கோப, தாபங்களை எழுதுதல்
- 5) பொருள் விளங்காது எழுதுதல்
- 6) புதிய பாணி என்ற பெயரில் தாம் நினைத்தபடி படைப்புகளின் அமைப்பில் மாற்றத்தை உண்டு பண்ணல்.
- 7) இலக்கிய முன்னோடிகளைத் தாக்கும் வகையில் எழுதுதல்
- 8) தனக்கு வேண்டப்படாதவரைப் பற்றி இழிவாக எழுதுதல்
- 9) இலக்கிய அறிவுக் குழப்பம் உள்ள வகையில் எழுதுதல்

1) பெயருக்காக எழுதுதல்

மனிதனாகப் பிறந்த அனைவருக்கும் புகழுக்கான ஆசைகள் அதிகம் உண்டு. தனது பெயர் பத்திரிகை ஒன்றிலோ அல்லது சஞ்சிகை ஒன்றிலோ வெளிவருகின்ற போது அவன் மகிழ்ச்சியின் உச்சத்துக்கே சென்று விடுகின்றான்.

ஈழத்து படைப்பாளிகள் பலரின் பெயர்கள் அவர்களது படைப்பின் தரம், சித்திரிப்பு, படைப்பாற்றல் திறன் என்பன காரணமாக இன்றும் எமது நெஞ்சில் நிறைந்து உள்ளன. இவர்கள் 'நல்ல இலக்கியம் படைக்கவேண்டும். சமூகப் பயன்பாடு உடையதாக இலக்கியம் மிளிர் வேண்டும்' என்ற வகையில் செயற்பட்டு வெற்றி கண்டனர்.

ஆனால் இன்று சில 'எழுத்தாளர்கள்' தமது பெயர் பத்திரிகையில், சஞ்சிகையில் வரவேண்டும் என்பதை மட்டும் நோக்காகக் கொண்டு மட்டமான இலக்கியங்களைப் படைத்து வருகின்றனர். இவர்களது எழுத்துக்களில் எந்த விதமான பயன்பாடு மிக்க கருத்துக்களும் காணப்படுவதில்லை. முன்னைய படைப்பாளி சொன்ன விடயம் ஒன்றினை எடுத்துக்கூறி மேற்கோள்களை சாட்சிக்கு இழுத்து வெறும் எடுத்துக் காட்டுக்களைக் கூறும் எழுத்துக்களாக அவை காணப்படுகின்றன. இவ்வாறான படைப்புகள் வலுவற்ற படைப்புக்களாகவும், மட்டமான கருத்துக்களை காவி வருவனவுமாகக் காணப்படுகின்றன. தமது ஆக்கம் ஒன்றை பத்திரிகையில் அல்லது சஞ்சிகையில் இடம் பெறச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக பத்திரிகையாளரையும் சஞ்சிகையாளரையும் தொலைபேசி மூலமும், கடிதம் மூலமும் தொந்தரவு செய்த வண்ணம் இருப்பதும்

இவர்களின் இயல்பு, தகுதி யான படைப்பாயின் எந்த சிபாரிசும் தேவை இல்லை. தரமான படைப்பு கட்டாயம் பிரசுரம் ஆகும். ஆனால் தமது படைப்பின் தரம் தெரிந்து கொண்டதன் காரணமாக தமது பெயர் வரவேண்டும் என்பதை மட்டும் நோக்காகக் கொண்டே இவ்வாறு செயற்படுகின்றனர்.

ஒரு சஞ்சிகை தரமில்லை என திருப்பி அனுப்பிய சிறுகதையை அல்லது கவிதையை இன்னொரு சஞ்சிகைக்கு அனுப்பி பிரசுரிக்கச் செய்து தமது முயற்சியில் வெற்றி கண்டு புகழாங்கிதம் கொள்ளும் போக்கும் இன்று காணப்படுகின்றது. இவை அனைத்துமே வெறும் பெயருக்காக எழுதும் படைப்புக்களாகவே காணப்படுகின்றன.

2) பாலியல் அந்தரங்கங்களை வெளிப்படையாக எழுதுதல்

பாலியலை அடிப்படையாகக் கொண்ட படைப்புகள் மக்களிடத்து பாலியல் ரீதியான விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்த வேண்டும். முறையான பாலியல் கல்வி அற்ற எமது நாட்டில் இவ்வாறான படைப்புகள் மக்களை வழிப்படுத்துவனவாக அமைய வேண்டும். பாலியல் சார்ந்த விடயங்களை மிகவும் நாசூக்காகச் சொல்லி சமூக சீரழிவுகளை உணர்த்திய படைப்புகள் பல உள்ளன. ஆனால் இன்று சில படைப்பாளிகள் தமது பாலியல் வக்கிரங்களை, பாலியல் பற்றி தாம் கொண்ட எண்ணங்களை, மிகவும் ஆபாசமாக, வாசிப்பவன் அருவருக்க தக்க வகையில் எழுதுகின்றனர். மனிதர் இடத்து தீய சிந்தனைகளை உருவாக்கத்தக்க வகையில் இவர்களின் எழுத்துக்கள் அமைகின்றன. 'மனிதர்கள் எதிர்பாலர் உடன் திருமணம் என்ற எல்லைக்குள்ளே பாலின்பம் பெறுதலை பெரும் பாலான கலாச்சாரங்கள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன.' ஏனெனில் பாலியல் என்பது பரஸ்பர அன்பை பரிமாறிக் கொள்ளும் கருவியாகவும், அர்ப்பணிப்போடு ஒருவர் மற்றவரிற்கு உடல், உளரீதியான கையளித்தலையும் நோக்காக கொண்டது. ஆனால் பாலியல் பிறழ்வு நடத்தைகளை இலக்கியமாக்கி, கொச்சையாக அவற்றை எழுதிச் செல்லும் போக்கே இன்றைய படைப்புக்கள் சிலவற்றில் காணக் கிடக்கின்றது.

இந்த எழுத்துக்கள் பெரும்பாலும் பாலியல் ரீதியான கிளர்ச்சிகளையே உண்டு பண்ணுகின்றன. பாலியல் உறுப்புகளை, பாலியல் சார் சொற்பதங்களை பொருத்தமற்ற வகையில் கவிதைகளில் சிலர் குறிப்பிடும் போது, அப்படைப்பின் நோக்கமே திசைமாறிப் போய் விடுகின்றது. பாலியல் சார் பிரச்சினைகளை இலக்கியமாக்க முற்படும் படைப்பாளிகள் மிகுத்த சிரத்தை எடுப்பது அவசியமாகும்.

3) பெண் உடலை, அங்கங்களை உளக் கிளர்ச்சிகளைத் தோற்றுவித்தலுக்காக ஆபாசமாக விபரித்தல்

சங்க இலக்கியம் முதல் இன்றைய இலக்கியம் வரை பெரும்பாலான இலக்கியங்கள் பெண்ணைப் பாடிச் சென்றுள்ளன. இவற்றில் பெண் உடலை எழுதிச் செல்லலும் காணப்படுகிறது. பெண் உடலை எழுதுதல் என்பது இந்த இலக்கியங்களில் பொருத்தமான இடத்தில் பொருத்தமான வகையில் இடம் பெறுதல் குறித்து கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் இன்று பெண் விடுதலை என்ற பெயரில் பெண்ணின் உடலை வர்ணிக்கும் படைப்புகளாகவும் பெரும்பாலான கவிதைகள் ஆண் - பெண் உறவுகளை மையப்படுத்தி பெண் உறுப்புகளை ஆபாசமாக எழுதும் படைப்புகளாக வெளிவருகின்றன. பெண் உறுப்புகளை ஆபாசமாக விபரணம் செய்வதன் ஊடாக இவர்கள் தமது ஆக்கங்களைப் படைத்து இளைய சமுதாயத்தை பாழாக்கிய வண்ணம் உள்ளனர். அண்மையில் இந்திய பெண் எழுத்தாளர் ஒருவர் தனது கவிதைத் தொகுதிக்கு 'முளை' என்று பெயரிட்டிருந்தார். எனவே இன்று நாம் எங்கு பயணிக்கின்றோம் என்பதற்கு நாம் விடை காண வேண்டியது அவசியமாகும். பிரபல எழுத்தாளர்கள் சிலர் கதைகள் அனைத்திலும் பெண்ணின் உடலை ஒரே மாதிரி ஆபாசமாக வர்ணிக்கும் போக்கு காணப்படுகின்றது. இவர்கள் இதில் கூடிய கவனம் எடுத்து இளைய சமுதாயத்திற்கு வழிகாட்டியாக அமைதல் அவசியம்.

4) தமது சொந்த கோபதாபங்களை எழுதுதல்

இலக்கியத்தில் வரும் சர்ச்சைகள் ஆக்க பூர்வமானவையாக இருக்க வேண்டும், எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும். ஆனால் அண்மைக் காலமாக சில எழுத்தாளர்கள் தமது படைப்புகளில் சொந்த கோபதாபங்களை எழுதுவதும், தமக்கு வேண்டப்படாத கோட்பாட்டைப் பின்பற்றுபவர்களைத் தாக்கி எழுதுவதும், சின்ன சின்ன பிரச்சினைகளை பெரிதுபடுத்திக்காட்டி எழுதும் போக்கும் காணப்படுகின்றது. சிறுகதைகள், கவிதைகள் ஊடாக தமக்கு வேண்டப்படாத பாடசாலைச் சமூகத்தை தாக்கி எழுதுவதும், தமது ஊர்ப்பிரச்சினைகளை எழுதுவதும், தன் மகளை அல்லது மகளை பாடசாலை ஆசிரியர் பாராட்சம் காட்டுகிறார் என தனிப்பட்ட தாக்குதல் நிகழ்த்தும் வகையில் எழுதுவதும், தமது அலுவலகத்தில் உள்ள சிறு பிரச்சினைகளை பெரிதாக எழுதுவதும் இன்று காணப்படுகின்றது. இவர்கள் ஒரு குறுகிய வட்டத்துள்ளேயே செயற்படுகின்றனர். இப் படைப்புகள் இலக்கியத்தை ஒரு குறுகிய பரப்பில் அடக்கி விட முயல்கின்றன. இவ்வாறான ஆக்கங்களை பிரசுரிக்கும் போது பத்திரிகை,

சஞ்சிகை ஆசிரியர்கள் கூடிய கவனம் எடுக்க வேண்டியது அவசியம். பிழைகளை மட்டும் சுட்டிக் காட்டி எழுதுவதை விட்டு ஆக்கபூர்வமாக பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்குரிய வழிமுறையை கூறும் வகையில் எழுதுதல் வேண்டும்.

5) பொருள் விளங்காது எழுதுதல்

சாதாரண மக்களால் பழைய இலக்கியங்களின் பொருளை விளங்கிக் கொள்வது கடினமாகவே காணப்பட்டது. அக்காலத்து இலக்கியங்களை குறிப்பிட்ட தொகையினரே கற்று வந்தனர். அவற்றை பாமரர் படிப்பதில்லை. உயர்ந்த கல்வியாளர்களே அவற்றைக் கற்றனர். ஆனால் இன்றைய எழுத்துக்களைப் பலரும் வாசிக்கின்றனர். இன்று எழுத்தாளர்கள் சிலர் புதிய மொழி, புதியநடை, புதியவடிவம் என்ற வகையில் இலக்கியங்களை படைக்கின்றனர். அவை வரவேற்கத்தக்கவை யாகவும் சிறந்த படைப்புக்களாகவும் வெளி வருகின்றன. ஆனால் சில படைப்புகள் எந்த வித அர்த்தமுமின்றி புதிய மொழிநடையை கையாள் கின்றன. இது சாதாரண வாசகரிற்கு அசௌகரியத்தை ஏற்படுத்துகிறது. எழுத்து மிகவும் இலகு மொழியில் அமைய வேண்டும். ஓரள வாயினும் சாதாரண மக்களைச் சென்றடையும் மொழியை பிரயோகிக்க வேண்டும். பெரும்பாலான கவிதைகளில் அதன் மொழிநடையே கவிதைத் தரத்தைக் குறைப்பதாய் உள்ளது.

இலக்கியம் என்பது மக்களுக்காக படைப்பது. எழுத்தாளரது சுய வளர்ச்சிக்காக மட்டும் அல்ல. எனவே சமூகத்திற்கு விளங்கக்கூடிய வகையில் எழுதுதல் வேண்டும். சாதாரண கற்றல் மூலம் புரிந்து கொள்ளக் கூடியமொழி நடைப் பிரயோகம் வாசகனை ஈர்க்கும்.

6) புதிய பாணி என்ற பெயரில் தாம் நினைத்தபடி

படைப்புகளின் அமைப்பில் மாற்றத்தை உண்டு பண்ணல்

இன்று புதுவகையான பாணியில் சிறுகதைகள், கவிதைகள் என்பன எழுதப்படுகின்றன. ஆனால் இது எவ்வளவு தூரம் மனிதனை சென்றடைகிறது என்பது கேள்விக் குறியாக உள்ளது? எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படக்கூடிய வடிவமே இலக்கியமாகக் கொள்ளப்படும். ஆனால் குறிப்பிட்ட ஒருவர் ஒன்றை எழுதிவிட்டு இது தான் சிறுகதை, இது தான் கவிதை என்று கூறினால் அதை ஏற்க முடியுமா? "இருபத்தி ஐந்து வசனங்களை எழுதிவிட்டு இது தான் சிறுகதை என நான் கூறினால் அதை இச்சமூகம் ஏற்றுக் கொள்ளுமா? வடிவம் என்பது என்றும் ஒன்று தான். கருப்பொருள், சொல்லப்படும் விதம், மொழிநடை என்பன

மாறுபாடு அடையலாமே ஒழிய வடிவத்தை மாற்றுதல் கூடாது. தனது நண்பர் வட்டத் தால் மட்டும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வடிவத்தை படைப்பதனால் என்ன பயன்?

7) இலக்கிய முன்னோடிகளைத் தாக்கும் வகையில் எழுதுதல்

ஒவ்வொரு இலக்கியவாதியும் தனக்கென சுயமான கருத்தைக் கொண்டுள்ளான். அவனது கருத்துக்கள் அனைத்தும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பது இலக்கிய உலகில் கட்டாயம் இல்லை. ஆனால் ஒவ்வொருவரும் ஏதோவொரு கருத்தியலின் அடிப்படையிலேயே இலக்கியம் படைக்கின்றனர். அவர்கள் தமது எழுத்துக்களில் ஏதோ ஒரு கலை அம்சத்தையேனும் வெளிப்படுத்த முனைகின்றனர். மூத்த எழுத்தாளர்கள் பலர் தமது கருத்தியல் தளத்தில் நின்றே இலக்கியம் படைத்தனர். ஆனால் இன்று மூத்த எழுத்தாளர்களைத் தாக்குவதும் காலம் சென்ற பேராசிரியர்களின் கருத்துக்களை பழிப்பதும், குறைகாண்பதும் இளம் எழுத்தாளர்களின் எழுத்தில் அதிகரித்து வருகின்றது. தன் கருத்தை நேர்மயமான வகையில் வெளிப்படுத்துவதை விடுத்து இலக்கியத்தாக்குதல் செய்முறைகளில் ஈடுபடுகின்றனர்.

8) தனக்கு வேண்டப்படாதவரைப் பற்றி இழிவாக எழுதுதல்

சாதாரணமாக நிகழும் வாய்த்தர்க்கம் போல சில படைப்புகள் வெளிவருகின்றன. தனது குடும்பப் பகைமை, உத்தியோக இடத்தில் உள்ள பகைமை, உறவுப் பகைமை, பாடசாலை மீது உள்ள பகைமை போன்றவற்றை தனது கவிதைகளிலும் கட்டுரைகளிலும் சிறுகதைகளிலும் எழுதுவதன் மூலம் சிறிய பிரச்சினைகளை பூதாகரமாக்க முயல்வதையும் காண்கின்றோம். கவிதைகள் வழியே தனிமனிதத் தாக்குதல்களும் இடம் பெறுகின்றன. இவற்றை விட தனது பழைய காதலைப் பற்றி எழுதி புத்தகமாக்கி வெளியீடும் சிலர் செய்கின்றனர். அத்தோடு தமக்கு உள்ள பாலியல் கோளாறுகளை, தமது பாலியல் நடத்தைப் பிறழ்வுகளை மற்றவர்களுக்கு உள்ளது போல் வர்ணனை செய்து மற்றவரைத் தாக்கும் வகையில் எழுதும் போக்கும் இளம் படைப்பாளிகளிடம் காணப்படுகின்றது.

9) இலக்கிய அறிவுக் குழப்பம் உள்ள வகையில் எழுதுதல்

முறைசார் கல்வி கற்றவர்கள்தான் எழுத வேண்டும் என்பதில்லை. ஏனெனில் ஈழத்தில் சிறந்த படைப்புகளைத் தந்த படைப்பாளிகள் பலர் முறைசார்

கல்வியைத் தொடர்ந்து பெற்றவர்கள் அல்லர். ஆனாலும் அவர்கள் இலக்கியத்தை நன்கு விளங்கிக் கொண்டு தமது படைப்புகளைத் தந்தனர். வாசிப்பினூடாக தம் மொழிசார்ந்த இலக்கியங்களை மட்டுமன்றி பிறமொழி இலக்கியங்களையும் அவற்றின் போக்கையும் அறிந்து இலக்கிய கோட்பாடுகளைக் கூட அறிய முயற்சித்துள்ளார்கள். சிறந்த இலக்கியம் படைக்க விழைவோர், இலக்கியக் கோட்பாடுகளை வரன் முறையாக அறிந்து வைத்திருத்தல் அவசியம். ஆனால் இன்றைய எழுத்தாளர்கள் சிலர் இலக்கியக் கோட்பாடுகள் பற்றி எந்த வித தெளிவேதுமின்றி, கட்டுக்கோப்பு எதுவும் இன்றி தடம்மாறிச் செல்வதைக் காண்கின்றோம்.

இன்று சிலர் தமது படைப்புகளைப் பற்றிய தெளிவில்லாது எழுதிச் செல்கின்ற அதேவேளை இன்னும் சிலர் அவற்றை புதிய 'இலாங்'களுக்குள் அடக்கி கதாகலாட்சேபம் செய்ய முனைகின்றனர். பாவம்! இந்த இலாங்கள் பற்றி எதுவுமே அறியாத அந்தப் படைப்பாளிகள் தமது படைப்புகளை உந்நதங்களாகக் கருதி புகழ்ச்சியில் மயங்கிக் கிடக்கிறார்கள்.

தொகுத்து நோக்குகின்றபோது, ஈழத்து இலக்கியம் ஆனது இன்னும் முன்னேற வேண்டும். அதை அழிவுப்பாதைக்கு இட்டுச் செல்லும் இலக்கியங்கள் தவிர்க்கப்படவேண்டும். சமுதாய உயர்ச்சி நோக்குடனான இலக்கியங்கள் வெளிவர வேண்டும். நல்ல படைப்புகள் வெளிவரவேண்டும். இலக்கியம் வளம் பெறவேண்டும்.

ஈழத்து

ஆக்க இலக்கியப் பெண் படைப்பாளிகள்

தமிழிலக்கியத்தில் பெண்ணியம் என்னும் எண்ணக்கரு தற்போது வளர்ந்து வரும் ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. பெண்ணியம் என்ற சொல் Feminism என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லின் தமிழாக்கமே. இது Femina என்ற இலத்தீன் மொழிச் சொல்லிலிருந்து தோன்றியது. பெண்களைப்பற்றிப் பேசுவது, படிப்பது, எழுதுவது, பெண்களே எழுதுவது எல்லாம் பெண்ணியம் என்பதனுள் அடங்கும்.

பெண்களின் பிரச்சினைகளை பெண்கள் எழுதுவதன் மூலம் தான் உணர்வு பூர்வமாக தங்கள் பிரச்சினைகளை உலகிற்கு வெளிச்சமிட்டுக்காட்டி, தீர்வுகளை மேற்கொள்ள முடியும் என பரவலாக எழுத்தாளர்கள் கருதுகின்றனர். பெண்ணியம் பற்றி பெண்கள் எழுதத்தொடங்கும் முன்னரே பெண்ணின் விடுதலைக்காக ஆண்கள் எழுதத் தொடங்கி விட்டார்கள். அந்த வகையில் பெண்ணியத்தை வளர்த்த முன்னோடிகளாக பாரதி, பாரதிதாசன் ஆகியோரை கருதலாம். பாரதி பெண்விடுதலை, பெண்ணுரிமை, ஆண் - பெண் சமத்துவம், ஆண் - பெண் கற்பு, பெண்ணியச் சிந்தனைகள் என்பவற்றை தனது படைப்புகள் மூலம் படைத்து பெண்களுக்கு என ஓர் உயர்ந்த ஸ்தானத்தை அவர்கள் அடைய அடித்தளம் இட்டுக் கொடுத்தார். பாரதிதாசன் தன் படைப்புகளில் பெண்கல்வி, பெண்விடுதலை, குழந்தைமணம், பொருந்தாமணம், கைமைக் கொடுமை என்பவற்றை தனித்துவமான முறையில் எடுத்துரைத்தார். இன்று பெண்ணியம் ஆனது,

- 1) மார்க்ஸியப் பெண்ணியம்
- 2) சோஷியலிசப் பெண்ணியம்
- 3) மிதவாதப் பெண்ணியம்
- 4) தீவிரவாதப் பெண்ணியம்
- 5) தலித் பெண்ணியம்

என்ற அடிப்படையில் வகைப்படுத்தப்பட்டு வளர்ந்து கொண்டு செல்கிறது. பெண்ணியம் தொடர்பான பல கோட்பாடுகளும் நாளுக்கு நாள் முன்வைக்கப்பட்டு வருகின்றன.

ஈழத்தில் ஆக்க இலக்கிய வாதிகளான பெண் படைப்பாளிகள் நாளுக்கு நாள் உருவாகிய வண்ணம் உள்ளனர். இவர்களில் அநேகரின் எழுத்துகளில் பெண்ணியச் சிந்தனைகள் வெளிப்படுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இவர்கள் தமது பெண்ணிய சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்துவதற்காக சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை, நாவல் ஆகிய எழுத்து வடிவங்களை கையாண்டு வருகின்றனர். ஈழத்து ஆக்க இலக்கியத்தில் பெண் படைப்பாளிகள் சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை என்பவற்றில் அசைக்க முடியாத ஓர் இடத்தைப் பெற்றுள்ள போதிலும் நாவல் இலக்கியத்தில் குறிப்பிடக்கூடியளவு முன்னேறவில்லை என்பது கவலைக்குரிய விடயமாகத் தோன்றுகின்றது. எனினும் இன்றைய புதிய இளம் பெண் எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்களை நோக்குகின்றபோது அவர்களால் எதிர்வரும் காலத்தில் நல்ல நாவல்களையும் ஆக்கித்தர முடியும் என உணர முடிகின்றது.

ஈழத்து ஆக்க இலக்கியப் பெண் படைப்பாளிகளில் யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம், கெக்கிராவ சஹானா, தாட்சாயணி, கோகிலா மகேந்திரன், மஸீதா புண்ணியாமீன், சந்திரகாந்தா முருகானந்தன், சித்திரலேகா மௌனகுரு, கார்த்திகாயினி சுபேஷ், பிரமிளா பிரதீபன், குந்தவை, பவானி சிவகுமாரன், ஆ.புனிதகலா, வசந்தி தயாபரன், பத்மா சோமகாந்தன், தேவகௌரி, அனார், யோகாபாலச்சந்திரன், ஞபராணி, தாமரைச்செல்வி, அம்மன்கிளி முருகதாஸ், ராஜேஸ்வரி சுப்பிரமணியம், அன்னலட்சுமி ராஜதுரை, ஆனந்தி, ராணிசீதரன், ஆனந்தராணி, கெக்கிராவ ஸீலைஹா, பெண்ணியா, சலனி, அ.விஷ்ணுவர்த்தினி, ஆரையூர்த் தாமரை, ரிம்ஸா முகமட், தியத்தலாவை எச்.எவ்.ரிஸ்னா, ஐனுகலை ஸ்ரீறி, ச.நிரஞ்சனி, பஹிமா ஜகான், நஜீமா சித்திக், சமீரா காறுதீன், ஜரினா முஸ்தப்பா, தம்பிலுவில் ஜெகா, சீனியா நீலம் ஆகியோர் தற்போது பெண்ணியம் தொடர்பான படைப்புகளை ஆக்கிக் கொண்டு இருப்பவர்களாக காணப்படுகின்றனர். ஈழத்தில் இருந்து புலம்பெயர்ந்து புலம் பெயர்நாடுகளில் வாழ்ந்து கொண்டு பெண்ணியம் பற்றி எழுதிவருபவர்களாக ஆழியாள், றஞ்சி, அருண் விஜயராணி, பாமினி, தர்மினி, சாரங்கா, ஸ்ரீரஞ்சனி, குறமகள் வள்ளிநாயகி ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம்.

இந்த படைப்பாளிகளில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத் தகுந்த சில படைப்பாளிகளின் எழுத்துகளில் தொனிக்கும் பெண்ணியக்கருத்துக்களை மேலோட்ட மாக ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் : தன் நீண்ட கால இலக்கிய அனுபவத்துடன் படைப்புகளை படைத்து வருபவராகக் காணப்படுகின்றார். இவர்

ஆன்மீகத்தளத்தில் நின்று கொண்டு பெண்ணியக் கருத்துக்களை எழுதிவருகின்றார். இவர் தனது கருத்துகளை சிறுகதை, கவிதை, நாடகம், கடித இலக்கியம், உரைச்சித்திரம் என்ற வடிவங்களின் ஊடாக வெளிப்படுத்துகின்றார். இதுவரை நான்கு சிறுகதைத் தொகுப்புகளையும், இரு ஆன்மீக கட்டுரைத் தொகுப்புகளையும், கடித இலக்கியத் தொகுப்பொன்றையும், உரைச்சித்திர தொகுப்பொன்றையும் வெளியிட்டிருக்கின்றார். சமஸ்கிருதத்தை சிறப்புப்பாடமாக கற்ற இவர், வங்கியின் முகாமையாளராக இருந்து ஓய்வு பெற்றவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவருடைய படைப்புகளில் பெண்ணியம் சார் கருத்துக்கள் பெண்களை வழிப்படுத்துவதாக, பெண்களை சிந்திக்க தூண்டுவதாக, மென்மையான உணர்வுகளாக வெளிப்படுவதை காண முடிகின்றது. பெண்களை சிந்திக்க தூண்டும் வகையில் கடித இலக்கிய தொகுப்பொன்றை 'உனக்கொன்று உரைப்பேன்' என்ற பெயரில் வெளியிட்டு இருக்கின்றார். இவருடைய எழுத்துக்கள் தனியே ஆண்களை சாடி குறை கூறுபவையாக அமைவதில்லை. ஆண், பெண் ஆகிய இருசாராரும் விட்டுக்கொடுத்து பொறுத்துப் போகும் தன்மையினால் மகிழ்ச்சியான வாழ்வு வாழலாம் என்று கருதுகின்றார். இக்கருத்தினையே

"குடும்பத்தில் பிரச்சினை வந்தால் அதைச் சமாளித்துப் பொறுத்துப் போகும் தன்மை ஆணுக்கும் வேண்டும். பெண்ணுக்கும் வேண்டும். பொறுத்துப் போகக்கூடிய விடயங்களிலெல்லாம் தூக்கியெறிந்துவிட்டு போர்க்கொடி தூக்குவதை ஆணும் செய்யக்கூடாது பெண்ணும் செய்யக்கூடாது"

என தன் கடித இலக்கிய நூலில் குறிப்பிடுகின்றார். இவருடைய எழுத்துக்கள் எளிய மொழிநடையில் காணப்படுவதனால் அனைவரும் வாசித்து விளங்குவது இலகுவாக இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முஸ்லீம் சமூகத்தில் குறிப்பிடத்தக்க பெண்படைப்பாளிகளாக கெக்கிராவ சஹானா, மஸீதா புண்ணியாமீன் விளங்குகின்றனர். இவர்களின் எழுத்துக்களில் மத ஒடுக்கு முறைகளில் பெண்கள் அனுபவிக்கும் பிரச்சினைகள் பேசப்படுகின்றன. ஏனைய சமயங்களுடன் ஒப்பிடும்போது இஸ்லாமிய சமயம் அதிதீவிரமாக பெண்களுக்குக் கட்டுப்பாடுகளை விதித்துள்ளது. அக்கட்டுப்பாடுகளை அங்கீகரிக்க இயலாதவர்களாக இவர்களது எழுத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. முஸ்லீம் பெண்கள் தடைகளை தகர்த்து முன்னேற வேண்டும் என்ற கருத்துக்கள் இவர்களது படைப்புகளில் காணப்படுகின்றன. சஹானா சிறுகதை, கட்டுரை, கவிதை, குறுநாவல்

என்பவற்றை தளமாகக் கொண்டும், மாஸீதா சிறுகதை, கவிதைகளைத் தளமாக கொண்டும் பெண்ணியக் கருத்துகளை முன்வைக்கின்றனர். முஸ்லீம் சமூகத்தில் 'மையத்தை' கூட பெண்கள் பார்க்க முடியாத நிலைமை காணப்படுகிறது. இக்கருத்தை தன் 'உண்மை = பெண்மை' என்ற சிறுகதையில்

" 'பொம்புகளைக்கு மைய்யித்த காட்ட மாட்டாங்களாம்' பக்கத்தில் ஒருத்தர் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதைக் கேட்ட லத்தீபாவுக்கு தலை வலித்தது. எவ்வளவு தூரத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறோம்..? கடைசியாக ஒருமுறை சேரின் முகத்தைப் பார்த்திட்டுப் போவதற்கு தானே. இப்போது இப்படிச் சொன்னால்..."

என்று மிகவும் உணர்வு பூர்வமாக சஹானா கூறுகின்றார். மஸீதாவின் எழுத்துக்களில் பெரும்பாலானவை பெண்ணியத்தை கண்ணியமாய் மதிக்கத் தெரியாத காட்டுமிராண்டித்தனம், காதைத்தனம், சமுதாய அடக்குமுறை, ஒடுக்குமுறை ஆகியவற்றிற்கு தீர்வு காணும் வகையினவாய் சரிவில்லாமல் வளர்ந்துவரும் படைப்புகளாகக் காணப்படுகின்றன. மஸீதா கணித விஞ்ஞான ஆசிரியையாக இருந்து கொண்டு கலை இலக்கியப் படைப்பாளியாக திகழ்கின்றதும் சிறப்பிற்குரியது. இவர்கள் இருவரின் படைப்புகளிலும் முஸ்லீம்களின் பேச்சுத்தமிழ் இடம்பெறுவது அவதானிக்க கூடியதாக உள்ளது.

ஈழத்து பெண்ணியம் சார்ந்த படைப்பாளிகளில் மிகவும் முக்கியமானவராகவும், பெண் விடுதலைக்காக போராடிய முன்னோடியாகவும் சித்திரலேகா மௌனகுருவைச் சொல்லலாம். இவர் சோஷலிசப் பெண்ணிலைவாதி, கல்வியாளர், சிந்தனையாளர், சமூகவியலாளர், மானிடவியலாளர் என பல்பரிமாணங்களைக் கொண்டுள்ளார். பெண்ணிலைவாதத்திற்கு தன் எழுத்துக்களாலும், செயற்பாடுகளாலும் உரம் ஊட்டிக் கொண்டு இருப்பவர். 'மார்க்சியத்துக்குள்ளால்தான் தத்துவ ரீதியாக எனக்கு பெண்ணிலைவாதம் அறிமுகம் ஆனது' என நோக்காணல் ஒன்றில் தெரிவித்துள்ளார். பெண்களின் சமத்துவத்தை ஊக்குவிப்பதற்காகப் பாடுபடுபவர். வெளிநாட்டில் உயர்கல்வியை கற்றதன் காரணமாகவும், பல்வேறுபட்ட பெண் சமூகங்களை நோக்கியதன் காரணமாகவும் இவர் கோட்பாட்டு ரீதியாக பெண் அடக்கு முறைகளை பகுப்பாய்வு செய்து எழுதிவருபவர். இவரது எழுத்துக்களில் அதிதீவிரமான பெண்ணியம்சார் கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்படுகிறது. தனியே எழுத்து மூலம் பெண்விடுதலை பற்றிப் பேசாது பெண் விடுதலைக் கழகங்கள், சங்கங்கள், கூட்டங்கள் என்பவற்றினை உருவாக்கி பெண்களின் விடுதலைக்காக போராடி வரும் உன்னதமான படைப்பாளியாக இவர் விளங்குகின்றார்.

உளவியல் நோக்குடன் பெண்ணியம் சார்ந்த இலக்கியம் படைப்பவர்களில் முதலிடம் வகிப்பவர் கோகிலா மகேந்திரன். வாழ்க்கையில் பெண்கள் அனுபவிக்கும் பலதரப்பட்ட பிரச்சினைகளை மென்மையான சிறுகதைகள் ஊடாக வெளிக்கொணர்வது இவரது இயல்பாக உள்ளது. இவர் தனியே பெண்ணியத்துடன் நின்றுவிடாமல் போரின்வடு, மனஅழுத்தம், சீர்மிய இயல்புகள், துன்பியல் உணர்வு, நடத்தை மாற்றங்கள் என்பவற்றை வெளிப்படுத்தும் வகையில் தன் ஆக்கங்களைப் படைத்து வருகின்றார். இவருடைய பெரும்பாலான கதைகளில் உள ஆரோக்கியத்தின் அவசியம் உணர்த்தப்படுகின்றது. உளவள ஆலோசகரான (counsellor) இவர் பெண்ணினத்திற்கு பல வகையிலும் ஆலோசகராக விளங்கிக் கொண்டு தன் எழுத்து மூலம் பெண்களை விழிப்படையச் செய்து பெண் விடுதலைக்காக போராடி வருபவர். உணர்வு பூர்வமான பிரச்சினைகளை உளவியல் ரீதியில் ஆராய்ந்து வெளிக்கொணர்வதில் சிறப்பான பெண்படைப்பாளியாக இவர் மிளிர்கின்றார்.

சந்திரகாந்தா முருகானந்தன் அண்மையில் இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகமானவராயினும் இவரது படைப்புகளில் அனேகமானவை பெண்ணியம் சார் கருத்துக்களை உடையவை. இவரது கட்டுரைகளில் அதிகமாக பெண்ணியம் பேசப்படுகின்றது. பெண்கள் நாளுக்கு நாள் அனுபவிக்கும் துன்பங்கள், பாலியல் ரீதியான ஒடுக்கு முறைகள், குடும்பத்தில் பெண்கள் அனுபவிக்கும் துன்பம், வார்த்தைத் தாக்குதல்களால் பெண்களில் ஏற்படும் பாதிப்பு என்பவற்றை இவரது கட்டுரைகள், சிறுகதைகளில் தெட்டத் தெளிவாக வெளிக் கொணர்கிறார். பெண்ணை எமது சமூக கட்டமைப்பு தான் அடிமையாக கருதுகின்றது, இதில் இருந்து அவர்கள் விடுபட வேண்டும் என கருதுகின்றார் இதனையே,

“ஆணாதிக்க கருத்துக்களுக்கும் அதனால், ஊறிப்போய்விட்ட சமூகக் கட்டமைப்புகளும் ஒன்றாக இணைந்து பெண்னை விழித்தெழு முடியாதவளாக பாரம்பரிய நம்பிக்கைகளில் ஊற வைத்து பெண்னை தியாகமுள்ள தாயாகவும், பொறுமையுள்ள மனைவியாகவும் போலி முகம் காட்டவைத்து தொடர்ந்த நிலையைத் தகர்ப்பதில் பெண் விடுதலைப் போராட்டங்கள் படிப்படியாக வெற்றி கொண்டு வருகின்றன”

(ஞானம் - மார்ச் 2006, பக்கம் - 21)

எனக் கூறுகின்றார். பெண்ணின் உயர்விற்கு அவளது உடலும் அழகும் தடையாக உள்ளது எனவும், வயதுக்கு மீறிய இளமை, இயற்கை எழில்சார்ந்த தோற்றம் என்பன பெண்ணின் முன்னேற்றத்திற்கு விலங்கிடுகின்றன என்கிறார்.

இவரது எழுத்துக்கள் பெரும்பாலானவை பெண்ணை பெண்ணாக பார்த்து அவளின் உயர்விற்கு வழிசமைத்தல் அவசியம் என்பதை வலியுறுத்துவனவாக அமைந்துள்ளன.

விஞ்ஞான பட்டதாரியான தாட்சாயணி, இன்று மிகவும் முக்கியமான இளம் பெண்படைப்பாளியாக காணப்படுகின்றார். இதுவரை மூன்று சிறுகதைத் தொகுப்புகளையும், ஆன்மீகக் கட்டுரைத் தொகுப்பொன்றையும் வெளியிட்டுள்ளார். இவரது படைப்புகளில் போரின் வரு, பெண்ணியம், காதலின் காயம், தனி மனித அவலம் என்பன வெளிப்படுகின்றன. இவர் சமூகவியல் நோக்குடன் பெண்ணியத்தை கட்டி எழுப்புவார் ஆக காணப்படுகின்றார். இவர் மிகவும் மென்மையாக தனது பெண்ணிய கருத்துக்களை சிறுகதைகள் ஊடாக வெளிப்படுத்துகிறார். சமூக முன்னேற்றம், சமூக மேம்பாடு, சமூக அபிவிருத்தி, சமூக சீர்திருத்தம் என்பவற்றுடன் பெண்ணியத்தையும் தன் கருப்பொருளாக கொண்டு எழுதி வருகின்றார். சமூகப்பார்வையுடாக பெண்ணியம் சார்ந்த கருத்துக்களை முன்வைக்கிறார்.

பெண்ணியம் சார்ந்த ஆக்கங்களை படைத்து வரும் இளம் படைப்பாளிகளில் கார்த்திகாயினி சுபேஷ், பிரமிளா பிரதீபன், அனார், அ.விஷ்ணுவர்த்தினி, பஹிமா ஜகான் என்போரும் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாக காணப்படுகின்றனர். அத்துடன் முற்றுமுழுதாக பெண்ணியத்தை தமது படைப்புகளில் படைக்காது விடாமல் ஈழத்து பெண் படைப்பாளிகளில் குந்தவை, ஈழத்துச் சிற்றிதழ் சங்கத் தலைவர் பத்மா சோமகாந்தன், யோகா பாலச்சந்திரன், அன்னலட்சுமி ராஜதுரை, பவானி சிவகுமாரன் என்போரும் முக்கியமானவர்களாக திகழ்கின்றனர். பெண்களின் முயற்சியால் அண்மைக் காலமாக வெளிவரும் 'பூங்காவனம்' ஆசிரியர்களான ரிம்ஸா மொகமட், எச்.எவ்.ரிஸ்னா ஆகியோரும் இன்று இலக்கிய ஆர்வத்துடன் செயற்ப்பட்டு வருகின்றனர்.

ஈழத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்தியா போன்று பெண்கள் பெரும் கொடுமைகளை அனுபவிப்பது குறைவு என்றே கூறலாம். பெண்ணே பெண்ணுக்குக் கொடுமை இழைக்கும் மாமியார் கெடுபிடி அங்கு அதிகம். இருப்பினும் பெண் ஒடுக்குமுறைகள், பாலியல் வன்முறைகள், சீதனக் கொடுமைகள், குடும்ப வன்முறை, பதவிகள் வழங்குவதில் பாராபட்சம் காட்டல் என்பன இங்கும் காணப்படுகின்றன.

இவற்றுள் தலித்துக்களாக இருக்கும் பெண்களிற்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகள் ஏனைய பெண்களை விட வேறுபட்டவையாகவும், தீவிரத்தன்மை உள்ளவையாகவும் காணப்படுகின்றன. தமிழ் நாட்டில் பெண்ணிலைவாதிகள் தலித்தியப் பெண்களுடைய பிரச்சினைகளை தீவிரத்தன்மையுடன் ஒரளவு வெளிக்கொண்டு வருகிறார்கள். பெண்ணியவாதிகள் சிலர் தலித்துக்களாக, இருப்பதே காரணம் எனலாம். ஆனால் இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் தலித் பெண்கள் பெண்ணியவாதிகளாகவோ, படைப்பிலக்கியவாதிகளாகவோ இன்னும் உருவாக வில்லை. இங்கு பெண்ணியக் கருத்துக்களை முன் வைக்கின்ற ஆக்க இலக்கியவாதிகளான பெண்கள், தலித்பெண்கள் பக்கம் தமது பார்வையை திருப்பாது இருப்பது துரதிஷ்டமே.

இவற்றை உணர்த்த வேண்டியது இன்றைய பெண்ணியவாதிகளான படைப்பாளிகளின் கடமையாகும். பெண்மொழி என்பது பச்சையாக, கொச்சையாக எழுதுவதுதான் என்னும் தவறான கருத்து ஒரு சில பெண்ணிய படைப்பாளிகளிடம் இருந்து வருகின்றது. ஆனால் ஈழத்துப் பெண் படைப்பாளிகள் அவ்வாறு இல்லாது தமது ஆக்கங்களைப் படைத்து வருகின்றார்கள். இத்தகைய நோக்கு ஈழத்துப் பெண்ணியப் படைப்பாளிகளின் சிறப்பான அம்சம் எனலாம்.

பெண்கள் மீதான வன்முறை பெண்களின் மீட்சி

பெண்ணியச் சிந்தனைகள் இன்று உலகளாவிய ரீதியில் பரந்து விரிந்து வளர்ச்சி பெற்று வருகின்றன. பெண்ணிய சிந்தனைகளை, முன்வைப்பதன் மூலம் பெண்ணின் ஆரோக்கியமான வளர்ச்சி தூண்டப்படுகின்றது. பெண்ணியம் தொடர்பான சிந்தனைகள் பிரெஞ்சில் ஆரம்பித்து அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, இந்தியா, இலங்கை ஆகிய நாடுகளில் பின்னர் பரிணமித்தது. 'பெமினிசம்' (Feminism) என்ற ஆங்கிலச் சொல் 'பெமினா' (femina) என்ற இலத்தீன் சொல்லில் இருந்து பிறந்தது. பெமினா என்பதற்கு "பெண்ணின் குணாதிசயங்கள் நிறைந்தது" என்பது பொருள். பெண்ணியம் தொடர்பான இச்சொல் முதலில் பாலியல் அணுகுமுறைக்காக பயன்படுத்தப்பட்ட சொல்லாக காணப்பட்டது. ஆனால் தற்போதைய காலத்தில் பெண்ணியம் என்பதற்கு பல விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டு உள்ளன. இவ்விளக்கங்கள் பல்வேறு வேறுபாடுகளையும், வரன்முறைகளையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளபோதும் பெண்ணின் உரிமைக்காக, பாலியல் சமத்துவத்திற்காக, பெண் விடுதலைக்காக, பெண்ணின் சுய மதிப்பை உயர்த்துவதற்காக காணப்படுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

பெண்ணியம் தொடர்பான கருத்தாக்கங்களில் பின்வரும் கருத்தாக்கங்களும், வரைவிலக்கணங்களும் முக்கியமானவையாகக் காணப்படுகின்றன. அந்த வகையில்,

1. சார்லட் பன்ச் :-

"பெண்ணியம் என்பது எல்லாச் சிக்கல்களையும் புரிந்து கொண்டு அவற்றை நீக்க முயல்வதாகும். அதன் மூலம் உலகளாவிய அரசியலிலும் பண்பாட்டிலும் பொருளாதாரத்திலும், ஆன்மீகத்திலும் பெருத்த மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முடியும்"

2.பார்பரா ஸ்மித் :-

“பெண்ணியம் என்பது எல்லாப் பெண்களையும் அரசியல் மற்றும் பிற அடிமைத்தளையிலிருந்து விடுவித்தல் என்ற கொள்கை உடையதாகும். இளம் பெண்கள், தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள பெண்கள், ஏழைப் பெண்கள், தன் பால் சேர்க்கையுடைய பெண்கள், வயதான மூதாட்டிகள் மற்றும் பொருளாதார நிலையிலும் மரபு மண முறையிலும் வன்புறும் பெண்கள் ஆகிய அனைவருக்கும் விடுதலை பெற்றுத் தருவதே பெண்ணியத்தின் இலக்காகும்”

3.கமலா பாசினும் – நிசாத் செய்து கானும் :-

“சமூகத்திலும், குடும்பத்திலும் வேலை செய்யும் இடத்திலும் பெண்கள் தாழ்த்தப்படுவதும் சுரண்டப்படுவதுமாக உள்ளனர். இவற்றைப் பற்றிய உணர்வும், இச்சூழலை மாற்ற வேண்டிப் பெண்களும், ஆண்களும் எடுக்கும் உணர்வு நிலை உடைய செயற்பாடுகள்”

4.புட்சர் :-

“பெண்கள் பாலினப் பாகுபாட்டால் அனுபவிக்கும் தனிப்பட்ட பொருளாதார துன்பங்களை எதிர்த்து மேற்கொள்ளும் இயக்கமே பெண்ணியம்”

5.பிரித்தானியக் கலைக் களஞ்சியம் :-

“பெண்ணியம் அண்மைக் காலத்தில் தோன்றி வளர்ந்து வருகின்றது. அது பெண்களின் உரிமைக்காகப் போராடும் ஒரு புதிய இயக்கமாகும். அத்தோடு பெண்களின் தனிப்பட்ட குடும்ப வாழ்க்கையிலும் சமுதாய அரசியல் பொருளாதார சூழ்நிலைகளிலும் அவர்கள் ஆண்களுக்கு சமமானவர்கள் எனும் உயர் நெறியை நிலை நாட்டும் நோக்கத்தைக் கருதிக் கொண்டு இயங்குகின்றது”

6.பெண்ணியம் தொடர்பாக பலரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வரைவிலக்கணமாக :-

“சமூகத்திலும் பொருளாதாரத்திலும் குடும்பத்திலும் நிலவும் பெண் ஒடுக்குமுறை மற்றும் சுரண்டல் பற்றிய பெண்களின் உணர்வு நிலைகளும் இந்நிலையை மாற்றுவதற்கு பெண்களும் ஆண்களும் எடுக்கும் உணர்வு பூர்வமான நடவடிக்கைகளும்”

இவ்வாறான பெண்ணியம் தொடர்பான கருத்துகள் பல எழுந்துள்ளன. அவை அனைத்தையும் ஒன்று சேர்த்து நோக்குகின்ற போது “சமுதாயத்தின்

எல்லாப் படிநிலைகளிலும் விடுதலை கோருவதே பெண்ணியத்தில் அடிப்படையாக திகழ்வதுடன், பெண்ணியம் தொடர்பான கருத்துகள் அனைத்துப் பெண்களின் பிரச்சினைகளையும், அடக்குமுறைகளையும் வெளிப்படையாக பேசி அவற்றுக்குரிய தீர்வுகளை இனங்காண வேண்டும் என்ற முனைப்பை ஏற்படுத்துவனவாக மொழியப்பட்டுள்ளன. பெண்ணியம் தொடர்பான சிந்தனைகள் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருகின்றபோதிலும் பெண்கள் மீதான வன்முறைகளும் உருவத்திலும் வடிவத்திலும் வெவ்வேறு வகையில் அதிகரித்து வருகின்றன. பொதுவாகவே பெண்களை விட ஆண்கள் அதிக வன்முறையாளர்களாக காணப்படுகின்றனர். பெண்கள் மீது நடந்தேறும் வன்முறைகள் யாவும் பாலியல் அடிப்படையில் நிகழ்வது கண்கூடு. பால் நிலை அடிப்படையிலான வன்முறைகள் யாவும் சிறுவர்கள், ஆண்கள், பெண்கள் மீது நிகழ்த்தப்பட்டாலும் அங்கு மிகுந்த தாக்கத்திற்கு உள்ளாவனர் பெண் தான். குறிப்பாக இளம் பெண்களில் தான் இதன் தாக்கம் அதிகமாக நிகழ்த்தப்படுகிறது.

பெண்கள் மீது வன்முறை புரியப்படும் இடங்களாக வீடு, வேலைத்தளம், பாடசாலை, பொது இடங்கள், அகதி முகாம்கள், தனியார் நிறுவனங்கள், ஆடைத் தொழிற்சாலைகள், தனியே பிரயாணம் செய்யும் இடங்கள், பஸ் நிலையங்கள், அடைக்கலம் தேடும் இடங்கள், ஆண் துணை இல்லாது தங்கியிருக்கும் இடங்கள் என்பவற்றை குறிப்பிடக் கூடியதாக உள்ளது. இவ்வாறான இடங்களில் பெண்கள் தனியே வசிப்பது, செயற்படுவது, பயணிப்பது என்பன ஆபத்து நிறைந்ததாக காணப்படுகின்றன.

பெண்கள் மீதான வன்முறையை நிகழ்த்துவதில்

1. குடிக்கு அடிமையான கணவன் மற்றும் தந்தை, சகோதரர்கள்
2. கல்வி அறிவு குறைந்த கணவன்மார்கள்
3. ஆணாதிக்க போக்கு கொண்டவர்கள்
4. வேலைத்தள தொழில் வழங்குநர்கள் / முதலாளிகள்
5. தனிநபர் மற்றும் குழுக்கள்
6. யுத்த காலங்களில் ஆயுததாரிகள்
7. பாலியல் பிறழ்வு நடத்தை உடையோர்
8. மாமிமாற்

என்போர் கடுமையாக பெண்களில் உடல், உள ரீதியான பாதிப்புகளை ஏற்படுத்துகின்றனர்.

பெண் மீதான வன்முறை குடும்ப அமைப்பினுள் உருவெடுத்து அது பல்வேறு அமைப்புக்குள் சென்றுள்ளது. பெண்ணிய வன்முறைகளின் பிரிவுகளையும் அவற்றின் மூலம் ஏற்படும் கொடுமைகளை கீழ்க்காணும் தலைப்புக்களில் ஆராயலாம்.

i. குடும்ப வன்முறை

பெண்கள் வீட்டிற்குள் வன்முறைக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றனர். இங்கு மனைவியை அடித்தல் பிரதான வன்முறையாக காணப்படுகிறது. இள வயதுத் திருமணங்களிற்கு பெண் கட்டாயப்படுத்தப்படுகின்றாள். சீதனம் கேட்டு துன்புறுத்தப்படுகின்றாள். இங்கு கணவனின் ஆணாதிக்கப் போக்கும், கணவனால் மனைவி உடலியல், உளவியல் அடிப்படையில் அடக்கப்படுகின்றாள். பெண்ணை பழி கூறும் தன்மையையும், குடும்பத்தில் ஏற்படும் பிரச்சினைகளுக்கு எல்லாம் பெண்ணை காரணம் காட்டலும் இங்கு நிகழ்கின்றது.

ii. சமூக வன்முறை

பெண்களை பாரபட்சம் காட்டி நிகழ்த்துவது, சமூகத்தில் இருந்து விலக்கி வைத்தல், பாலியல் பலாத்காரங்கள், பெண் சிசுக் கொலை, குழந்தை தொழிலாளர் மீதான வன்முறை, சில சட்டவாக்க, மத ரீதியான அடக்குமுறைகள் மூலம் சமூக ரீதியாக வன்முறை நிகழ்த்தப்படுகின்றது.

iii. வேலைத்தள வன்முறை

பாகுபாடுகளை காட்டுதல், பதவி உயர்வு, வேலைப் பகிர்வு என்பவற்றில் பாகுபாடு காட்டி நடத்தல், வேலைக்கு ஏற்ற ஊதியத்தை வழங்காமை, பெண்களுக்கான வசதி வாய்ப்புகளை குறைத்தல், மேலதிகாரிகளாலும் தொழில் வழங்குநர்களாலும் அடிமைப்படுத்தப்பட்ட நிலையும், பாலியல் துன்புறுத்தல்களும் வேலைத்தளத்தில் பொதுவாக இடம்பெறும் வன்முறைகள் எனலாம்.

iv. கல்வி ரீதியான வன்முறை

பெண்களை விட ஆண்களுக்கு உயர் கல்விக்கான வாய்ப்புகளை அதிகம் வழங்குதல், பாடசாலை, கல்வி நிறுவனங்களில் பெண்களை நக்கல் (teasing) செய்தல் என்பன கல்வி ரீதியான வன்முறையாக கொள்ளப்படுகின்றன.

V. பாலியல் வன்முறை

பாலியல் வல்லுறவு, பாலியல் துஷ்பிரயோகம், பாலியல் சுரண்டல், பாலியல் உறுப்புகளை சிதைத்தல், பாலியல் துன்புறுத்தல், தகாத உறவு, பெண் சிசுக் கொலை, பணத்தைக் காட்டி பாலியலில் ஈடுபட வைத்தல் என்பன பாலியல் வன்முறையில் அடங்கும்.

vi. உடலியல் ரீதியான வன்முறை

உடல் ரீதியான பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தும் வகையில் அடித்தல், உதைத்தல், சித்திரவதை செய்தல், காயப்படுத்தல், நெருப்பினால் சுடுதல், பொருட்களை அவர்கள் மீது வீசுதல் என்பன நிகழ்த்தப்படுகின்றன.

vii. உளவியல் ரீதியான வன்முறை

தகாத வார்த்தைகள் மூலம் திட்டூதல், பேசுதல், வெளித் தொடர்புகள் ஏற்படாது தடுத்து வைத்தல், பெண்களின் செயற்பாடுகள் அனைத்திலும் குறைகளை மட்டும் சுட்டிக் காட்டல், சுய மரியாதையை, சுய மதிப்பை அவமானப்படுத்தும் வகையில் நடாத்தப்படல் என்பன உளவியல் ரீதியான தாக்கத்தை பெண்கள் மீது ஏற்படுத்துகின்றன.

பெண்கள் மீது நிகழ்த்தப்படும் இவ்வன்முறைகள் காரணமாக பெண்ணானவள் பல பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்கின்றாள். உடலியல் ரீதியாக காயம், தீராத உடல் உபாதைகள், நாட்பட்ட வலி, இரைப்பை, குடல் சம்பந்தமான கோளாறுகள், உணவு உண்ணல் ஒழுங்கீனங்கள், நித்திரைக் குழப்பம் போன்ற உடல் சார்ந்த பிரச்சினைகளையும், அதிர்ச்சிக்கு பின்னரான மன வடு நோய், மனச் சோர்வு, அச்சம், கோபம், அவமானம், பாதுகாப்பு இல்லை என்ற உணர்வு, தன்னைத் தானே வெறுத்தல், தற்கொலை எண்ணம், மனப் பதட்டம், கனவுக் குழப்பங்கள், வெறுமையுணர்வு போன்ற உளவியல் ரீதியான பாதிப்புகளையும் அடைகின்றாள். பெண்கள் மீது நிகழ்த்தப்படும் இவ்வன்முறைகள் உச்சக் கட்டத்தை அடையும்போது மனப் பிறழ்வு, உள் சிதைவு நோய், அச்ச நலமின்மை நோய்கள் என்பன பெண்னை ஆட்கொள்கின்றன. இவ்வன்முறைகள் மூலம் பெண்னை சமூக ரீதியாக ஒதுக்கும் நிலையும் காணப்படுகின்றது. பெண்கள் மீதான வன்முறைகள் தடுக்கப்பட வேண்டும்.

பெண் மீட்சி தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய சிந்தனைகளையும், நடத்தைக் கோலங்களையும் ஆராய்வோம்.

மீட்சி என்பது தம் மீதான கட்டுப்பாடுகளில் இருந்து பெண்கள் விடுதலை பெறுவது எனக் கூறலாம். அதாவது பெண்ணின் மீது நிகழ்த்தப்படும் அடக்கு முறை, வன்முறை என்பவற்றில் இருந்து அவளை மீட்டெடுப்பதும், அவள் அவற்றில் இருந்து மீளுவதும் எனக் கொள்ளலாம். அந்த வகையில்,

- i. பெண் தன்னுடைய பெறுமதி பற்றி பெருமையாகவும், தன் சுகப் பெறுமானங்கள் பற்றி உயர்வான எண்ணக்கருக்களையும் தன்னகத்தே கொண்டு இருத்தல் பெண்ணை தன்னுணர்வுடன் செயற்பட ஊக்குவிக்கும்.
- ii. தலைமைத்துவ பண்புகளை வளர்த்துக் கொள்ளலும், தலைமை தாங்கி ஒரு நிகழ்வை, நிர்வாகத்தை நடாத்தக்கூடிய தலைமையை பெற்று இருத்தலும் வேண்டும். அத்துடன் தலைமைத்துவ கட்டமைப்பில் தீர்மானம் எடுப்பதிலும் ஆண், பெண் பால் சமத்துவத்தை உறுதி செய்ய வேண்டும்.
- iii. பெண்கள் தம் சுய மதிப்பீட்டிற்குப் பிறரில் தங்கியிருக்காது தன் சொந்தக் கருத்துக்கள், உணர்வுகள் என்பவற்றில் தங்கியிருக்க வேண்டும். நண்பர்கள், கணவன், பெற்றோர், சமூகம் தன் மீது செலுத்தும் தாக்கத்தை, எதிர்பார்ப்பை கருத்தில் கொண்டு தம் மதிப்பீட்டை எடை போடாது சுய எதிர்பார்ப்பின் அடிப்படையில் தன்னை மதிப்பிட்டு நடத்தல் வேண்டும்.
- iv. மற்றவர்களில் தங்கி வாழும் தன்மையை விடுத்தல்.
- v. உரிமைகளை வலியுறுத்த வேண்டும்.
- vi. தனது உடலின் தோற்றம் பற்றி கவலை கொள்ளாது தன்னால் எதையும் செய்ய முடியும் என்ற மனப்பாங்கை கொண்டிருக்க வேண்டும் & வளர்க்க வேண்டும்.
- vii. அரசியல் ரீதியான விழிப்புணர்வும், சமூகச் செயற்பாடுகளில் பங்கு கொள்வதும் அவசியம்.
- viii. கல்வி ரீதியாக தன்னை வளர்த்துக் கொள்வதுடன் 'பொருளாதார ரீதியிலும்' தன்னை விருத்தி செய்தல். அதாவது குடும்பத்திலிருந்து தனித்து வாழத்தக்க அளவு பொருளாதாரச் சுதந்திரத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.
- ix. பொருளாதார ரீதியாக தன் உரிமைகளை மீட்டெடுக்க வேண்டும்.

X. குடும்பத்தில், மாமி — மருமகள் இடையேயான நல்ல உறவு பேணப்பட வேண்டும்.

Xi. பெண்ணிற்கு உரிய சொத்துரிமைகளை ஆண்களுக்கு வழங்கப்பட்டது போல வழங்க வேண்டும்.

xii. மனப்பாங்குகளில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். பெண் பற்றிய தவறான அபிப்பிராயங்கள், பெண் ஆணுக்காக படைக்கப்பட்டவள் என்ற கருத்தாக்கங்களில் மாற்றம் ஏற்பட வேண்டும்.

xiii. சமூக, கலாசார விழுமியங்களில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். இளம் பெண்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கும் விடயங்களை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்.

xiv. பெண்களுக்கு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதாவது பாலியல் மற்றும் இனப்பெருக்க சுகாதாரம் சம்பந்தமாக அறிவுறுத்தல்களை வழங்க வேண்டும்.

xv. பெண் மீதான சுரண்டல்களை விடுத்து பெண்களுக்கு சம உரிமை வழங்க வேண்டும்.

xvi. பெண்ணிய இயக்கங்கள் பெண்ணின் மீட்சியை வலியுறுத்தல் வேண்டும்.

xvii. இலக்கிய ரீதியாக பெண் விடுதலை சார்ந்த, பெண் மீட்சி சார்ந்த படைப்புகள் இலகு மொழிநடையில், பெண் பிரச்சினைகளை சுட்டிக்காட்டி பெண்ணின் பிரச்சினைக்குரிய தீர்வுகளை முன்வைக்க வேண்டும்.

xviii. தொழில் வழங்கும் ஸ்தாபனங்களில் தன் சுய உரிமையை விட்டுக் கொடுக்காது நடத்தல் வேண்டும்.

சுருக்கமாக சொல்லின் பெண்ணின் சமத்துவம், பெண் விடுதலை என்பன வெறும் பேச்சிலும் எழுத்திலும் மட்டுமல்லாது, நடைமுறையிலும் அநுசரிக்கப்பட வேண்டும். இவை தொடர்பான மனப்பாங்குகளை மக்கள் பெற்றுக்கொள்ள செய்யப்பட வேண்டிய வழிவகைகள் குறித்து அனைவரும் சிந்திக்க வேண்டும்.

இலக்கியமும் உளவியலும்

மனித வாழ்வின் தரிசனமே இலக்கியம் ஆகும். மனித வாழ்க்கைக் கோலங்களை அழகியல் (முருகியல்) உணர்வோடு பதிவு செய்ய முயன்றவேளை இலக்கியம் பிறந்த தென்பார். மனித உணர்வுகளை, மனித உறவுகளை, மனித ஊடாட்டங்களை அவற்றின் பின்புலத்தில் வைத்துத் தரிசித்த வேளை பல்வேறு வாழ்க்கைக் கோலங்களை மனிதன் கண்டான். இயல்பாகவே மனிதனிடம் உள்ள அழகியல் உணர்வு அக்கோலங்களையெல்லாம் தன் அக மன விசாரணைகளுக்கு உட்படுத்தி அவற்றை இலக்கியமாகப் படைக்கத் தூண்டியது. தனது தரிசனங்களை இலக்கியமாகப் படைத்ததோடு மட்டும் நின்றுவிடாமல் தான் காண விழைந்தவற்றையும் அவன் இலக்கியமாகத் தந்தான்.

கால ஓட்டத்தில் மனிதன் படைத்த இலக்கியங்கள் திறனாய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டன. திறனாய்வுக் கோட்பாடுகள் பலவற்றை வகுத்துக் கொண்டு, இலக்கியங்களை அக்கோட்பாடுகளுடன் பொருத்திப் பார்க்கும் நிலை உருவானது. இக்கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில், ஒத்த சிந்தனைகளை உடையோர், குறித்த சிந்தனா கூடத்தைச் சார்ந்தோர் என அடையாளம் காணப்பட்டனர். இதனால் இலக்கியத்திறனாய்வில் பல்வேறு சிந்தனா கூடங்கள் உருவாயின. சிந்தனா கூடங்களின் அடிப்படையில் வைத்து திறனாய்வு செய்யும் நிலை உருவாகியமை பழைய இலக்கியங்களின் விழுமியங்களைப் பேணவும் புதிய இலக்கியங்களின் படைப்பின் செழுமைக்கும் வித்திட்டதென்பார்.

மனித இருப்பையும் மனித சிந்தனா முறைமைகளையும் வாழ்வியற்கோலங்களையும் நடைமுறை நிகழ்வுகளையும் இலக்கியங்கள் பிரதிபலித்தன. தனிமனித உணர்வுகளையும் சிந்தனைகளையும் நடத்தைகளையும் மாத்திரமல்லாது. சமூக இருப்பையும் அதன் வழியாக தனிமனித சிந்தனைகளில் எழும் முரண்பாடுகளையும் கூட இலக்கியங்கள் சித்திரித்த வேளை, கருப்பொருள், உரிப்பொருள், சித்திரிப்பு முறைமை,

வெளிப்பாட்டுத்திறன், அழகியல் எனப்பல்வேறு அம்சங்கள் இலக்கியத்தில் கவனிப்புக் குரியனவாயின. இன்று இலக்கியங்களை உளவியற் கண்ணோட்டத்தில் நோக்கும்நிலை வளர்ந்து வருகின்றது. உளவியல் என்பது 'ஆன்மாவைப்பற்றிய கற்கை' என்ற ஆரம்பகால வரைவிலக்கணத்தைக் கடந்து இன்று, 'நடத்தை பற்றியதும் அறிகைச் செயற்பாடுகள் பற்றியதும் இவற்றோடு இணைந்த உடற் கூற்றியற் செயற்பாடுகள் பற்றியதுமான விஞ்ஞானமே உளவியல் ஆகும்' என்ற வரைவிலக்கணமே, எடுத்தாளப்படுகின்றது.

எமது சமூக, அரசியல், பொருளாதார, சமயம் சார் நடவடிக்கைகள் அனைத்திலும் மனித நடத்தை பற்றிய கொள்கையொன்று உட்பதிந்துள்ளது. தனிமனிதராக நாம் ஏன் இவ்வாறு நடந்து கொள்கின்றோம், ஒரு சமூகத்தின் உறுப்பினனாக நாம் எவ்வாறு நடந்து கொள்வோம் என்பன போன்ற வினாக்களுக்கு விடைகாண்பதாக இம் மனித நடத்தைபற்றிய கொள்கை அமையும். பல்வேறு தூண்டல்களால் மனிதநடத்தை தோற்றுவிக்கப்பட்டு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. இத்தூண்டல்கள், உடலிலுள்ளிருந்தெழும் வேட்கைகள், கிளர்ச்சிகள் போன்ற தூண்டல்களாகவோ, புறச்சூழலிருந்தெழும் தூண்டல்களாகவோ அல்லது மனிதனின் சமூக உறவினின்றெழும் தூண்டல்களாகவோ அமையலாம்.

இவ்வாறாக, மாறுபடும் நிலையுடைய மனித நடத்தைகளையும் அந்நடத்தைகளுக்குக் காரணமான தூண்டல்களையும் ஆராயும் துறையாகவே உளவியல் உள்ளது. மனித நடத்தைகள் பல்வேறு காரணிகளால் தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன என்ற அடிப்படையை ஏற்றுக்கொண்டு, அக்காரணிகள் குறித்தும் மனித நடத்தையில் அவற்றின் தாக்கம் குறித்தும் உளவியல் ஆராய்கின்றது. இந்த ஆராய்வின்பேறாக உளவியலிலும் பல்வேறு சிந்தனா கூடங்கள் உருவாகியுள்ளன. இச்சிந்தனா கூடங்களின் அடிப்படையிலேயே மனித நடத்தைகளுக்கான விளக்கங்களும் கொடுக்கப்படுகின்றன.

மனித நடத்தைகளையும் அந்நடத்தைகளின் போக்கில் அவனின் இயங்குதலத்தையுமே இலக்கியங்கள் சித்திரிக்க முற்படுகின்றன. அவ்வாறாயின் இலக்கியப்படைப்பொன்று கூறும் செய்தி, அச்செய்தியின் நடப்பியல்தளம், வாழ்நிலையில் அதன் வெளிப்பாடு, அச்செய்தியைக் கூறும்போது அவன் பயன்படுத்தும் கலை நுட்பங்கள், அவன் பயன்படுத்தும் உளவியல் உபாயங்கள் என பல்வேறு அம்சங்கள் கவனத்துக்குரியனவாகின்றன.

ஒருபடைப்பாளியின் நோக்கில் இலக்கியமொன்று கொள்ளும் பரிமாணங்களும் வாசகனின் நிலையில் அது வெளிப்படுத்தும் பரிமாணங்களும் வெவ்வேறானவை இவ்விருவகையான பரிமாணங்களும் படைப்பாளியினதும் வாசகனினதும் அறிகையில் பெரும்பாலும் தங்கியுள்ளன. சமூக யதார்த்தம் பற்றிய அறிகையைப் படைப்பாளி தனது படைப்பில் பயன்படுத்தி சித்திரிப்பை மேற்கொள்ளும் அவனது திறனும் கூட படைப்பின் தாக்கத்தில் பெருமளவு செல்வாக்குச் செலுத்தும். இதே போல, ஒரு வாசகன் தனது அறிகையைப் பயன்படுத்தி, இலக்கியப்படைப்பொன்றை உள்வாங்கும் திறனும் கூட அந்த இலக்கியப்படைப்பின் வெளிப்பாட்டுத்திறனை வாசகன் நிர்ணயம் செய்வதில் செல்வாக்குச் செலுத்தும்.

இக் கருத்துகளின் அடிப்படையிலேயே இன்று படைப்பாளி உளவியல், வாசகர் உளவியல் என்றெல்லாம், இலக்கியத்தோடு உளவியலைப் பொருத்திப் பார்க்கும் நிலை தோன்றியுள்ளது. இலக்கியப்படைப்புகளின் கருத்தியல் தளம் குறித்தும் அவற்றின் அறிவியற் கூறுகள் குறித்தும் இலக்கியக் கோட்பாடுகளும் உளவியற் கோட்பாடுகளும் திறனாய்வுக் கோட்பாடுகளும் இன்று பல்வேறாகப் பரிணமித்துள்ள நிலையில் சமூக இருப்பியலை, சமூக யதார்த்தத்தை கருத்திற்கொள்ளாத நிலையில், படைப்பிலக்கியங்களும் அவை தொடர்பான கோட்பாடுகளும் திறனாய்வுகளும் கூட நிராகரிக்கப்படும் என்பதே உண்மை நிலையாகும்.

வாசிப்பு நல்லதொரு சமுதாயத்தை தோற்றுவிக்கும்

வாழ்வானது நீர்க்குமிழி போன்றது, அநித்தியமானது. வாழ்கின்ற காலத்தில் நல்ல அறிவை மனிதன் தேடிக்கொள்ள வேண்டும். தேடத்தேட தரணி போற்றும் மனிதனாக வாழ்வு உயர்ந்து கொண்டு போகும். ஒரு மனிதன் வாழ்ந்த காலம் எவ்வளவு எனச் சொல்வதைவிட, அவன் வாழ்ந்த காலத்தில் என்ன சாதித்தான் என்பதே முக்கியம். சாதிப்பதற்கு வாசிப்பது மிக அவசியம், மனிதன் ஒருவன் சிறந்த அறிவுடையவனாக வாழ்வதற்கு வாசிப்பு அவசியமான தொன்றாகின்றது. வாசிப்பானது கலை இலக்கியம், சமூகம், விஞ்ஞானம், தொழில்நுட்பம் என பலதுறைசார்ந்த விடயங்களின் வளர்ச்சிக்குப் பயனுள்ளவையாக அமைகின்றன. குறிப்பிட்ட ஒரு நூலினை ஒருவன் படிப்பதன் மூலம் அவன் நாடிய பலவிதமான அறிவினைப் பெற்றுக் கொள்கின்றான்.

ஓர் ஆசிரியனிடமிருந்து கற்பதற்கும், நூல் ஒன்றை விளங்கிக் கற்பதற்கும் இடையே வேறுபாடுகள் பல காணப்படுகின்றன. ஆசிரியனிடமிருந்து கற்கின்ற மாணவனின் அறிவானது ஓர் எல்லைக்கு உட்பட்டதாக, திரும்பத்திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ள இயலாததாக அமையும். ஆனால் ஒரு நூலினை வாசிக்கும் போது நமது தேடலின் ஆழத்துக்கு இட்டுச் செல்வதுடன் மீண்டும் மீண்டும் வாய்ப்பினையும் எமக்கு தரும்.

பண்டைய இலக்கியங்கள், கல்வெட்டுக்கள், ஆவணங்கள் எல்லாம் எழுத்துவடிவிலேயே தரப்பட்டு உள்ளன. இவற்றை ஒரு மனிதன் அறிய வேண்டுமாயின் அவன் வாசிக்கின்ற ஒருவனாக இருத்தல் வேண்டும். “வாசிப்பின் மூலம் மனிதன் பூரணம் அடைகின்றான்” என அறிஞர்கள் கூறுகின்றார்கள். நல்ல நூல் களை வாசிப்பதன் ஊடாக ஒருவன் தனது அறிவினை விருத்தி செய்ய முடியும். இன்றைய உலகில் நாம் காண்கின்ற கல்விமான்கள் அனைவரும் வாசிப்பின் மூலம் மேன்மையை அடைந்தவர்கள் தான். சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரி நூலகத்தில் உள்ள அனைத்து நூல்களையும் கற்றார் ஸி.என். அண்ணாத் துரை என்பார்கள். அவர் அறிஞர் அண்ணா என போற்றப்பட்டார். ஒரு மனிதனின் அறிவு, சிந்தனை, மென்மேலும் விரிவடைய வேண்டுமாயின் வாசிப்பு அவசியமானதாகும்.

வாசகர்களை நாம் மூன்று வகையானவர்களாகப் பிரித்து நோக்க முடியும். முதலாவது வகையினுள் பொழுது போக்கிற்காக நூல்களை வாசிப்பவர்களைக் குறிப்பிடலாம். இவர்களின் நோக்கம் வெறும் பொழுதுபோக்கு, அறிவினைப் பெறுவது அன்று. நேரத்தை எப்படி போக்குவது என்பதே இவர்களின் பிரச்சினை. இவர்கள் நல்ல நூல்களை தெரிந்து எடுத்து வாசிக்கமாட்டார்கள். இவர்கள் துப்பறியும் நாவல்கள், மட்டரகமான சினிமாத் தகவல்கள், ரமணிச்சந்திரன் போன்றோரது நூல்கள் என்பவற்றை வாசித்து மிகக்குறுகிய வட்டத்தில் வாழும் வாசிப்பாளர்கள்.

இரண்டாவது வகையினுள் நடுத்தரமான வாசிப்பினை மேற்கொள்பவர்களை அடக்கலாம். இவர்கள் சிறுசஞ்சிகைகள், ஆனந்த விகடன், குமுதம், கல்கண்டு, துளிர், குங்குமம் போன்றவற்றையும் சினிமாவை அடிப்படையாகக் கொண்ட விடயங்களைத் தாங்கிவரும் சஞ்சிகைகள், நூல்களை வாசிப்பவர்களாக இருப்பார்கள். இவர்களும் வாசிப்பதன் மூலம் அதிக பயனைப் பெறக்கூடியவர்களாக இருப்பதில்லை.

மூன்றாவது வகையினுள் அடங்கும் வாசகர்களை நாம் கருத்துன்றிப் படித்து வாசிப்பவர்கள் என அழைக்கலாம். இவர்களின் முழுநோக்கமாக அமைவது அறிவினை மேம்படுத்துவதாகும். இவர்கள் தமது அறிவுப்பசிக்கு ஏற்ப சிறந்த நூல்களை தேடிப்பிடித்து வாசிப்பார்கள். இவர்கள் வாசிப்பின் மூலம் பெறக்கூடிய உச்சப்பலனை அடைவதனை நோக்கமாகக் கொண்டவர்கள். அதாவது எழுத்துத்துறையினுள் இவர்களின் செயற்பாடு அதிகமாகக் காணப்படும், இவர்களின் தேடலிற்கு உரிய நூல்களை கணக்கிட முடியாது. எண்ணுக்கணக்கற்ற சிறந்த நூல்களைத் தேடிப் பெற்று வாசிக்கின்றவர்களாக விளங்குவார்கள்.

இவ்வாறான வாசிப்பாளர்கள் இருப்பதனால் தான் அறிவுலகம் வளர்ச்சி அடைந்து வருகின்றது. ஆனால் இன்றைய சூழ்நிலையில், இந்த வாசித்தல் என்பது எவ்வாறு உள்ளது," என்ற கேள்வி எழுகின்றது. இவ்வாறு ஒரு கேள்வி எழுவதற்கு முக்கிய காரணமாக அமைவது இலத்திரனியல் பொழுதுபோக்குச் சாதனங்களின் எண்ணற்ற வருகை எனலாம். அத்தோடு வெளிநாட்டு மோகமும், ஆடம்பரமான வாழ்க்கையும் காரணமாக உள்ளன. இவற்றின் தாக்கத்தின் காரணமாக வாசிப்போர் தொகையானது மிகவும் குறைவடைந்து செல்கின்றது. ஆனால் முற்றுமுழுதாக வாசிப்போர் இல்லாது போய்விடவில்லை என்பது உண்மை அதாவது வாசிப்போர் தொகை குறைவடைந்து உள்ளதே ஒழிய முற்றாக ஒழிந்து விடவில்லை, ஒழியவும் மாட்டாது என்பது உண்மை.

இன்றைய இளம் தலைமுறையினரிடத்து வாசிப்பு பழக்கம் எவ்வாறு உள்ளது என்பதை ஆராய வேண்டியுள்ளது. இன்றைய தலை முறையினர் சினிமாவின் தாக்கத்திற்கு உட்பட்டு போலியான வாழ்க்கை வாழ்கின்ற ஒரு துர்ப்பாக்கிய நிலையினை அடைந்து வருவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. அதேசமயம் பெண்கள் அதிக நேரத்தை தொலைக்காட்சி பார்ப்பதில் கழிப்பது காரணமாக பெண்களிடத்தும் வாசிக்கும் பழக்கம் குறைவடைந்து வருவதைக் காண்கின்றோம். இந்த வாசிப்புப் பழக்கம் குறைவடைய பிரதான காரணமாக தொலைக்காட்சி அமைகின்ற போதும் உலகமயமாதல் என்கின்ற ஒருவகை சுரண்டலும் காரணமாக அமைகின்றது. அத்தோடு இன்றைய இளைஞர்களிடத்து வாசிப்பு குறைவதற்கு பின்புலமாக சமூகமும் காரணமாக உள்ளது. இன்றைய இளைஞர்கள் அமைதி குறைந்தவர்களாகவும், கலகக்கண்ணோட்டத்துடன் எதையும் பார்ப்பவர்களாகவும், வன்முறைகளை கடைப்பிடிப்பவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். மதுபாவனைக்கும், புகைப்பிடித்தலிற்கும், கையடக்க தொலைபேசிக்கும், இந்தியன் மோட்டார்சைக்கிள்களுக்கும், சினிமா சார்ந்த இணையத்தளங்களுக்கும் அடிமைப்படுத்தப்பட்டு வாழ்கின்றனர். இவ்வாறான இவர்களின் வாழ்க்கைக்கு சமூகமும், பெற்றோரின் பிள்ளைகள் மீதான கவனக்குறைவும் காரணங்களாக அமைகின்றன.

சமூகத்தின் பார்வையில் இவ்வாறான விடயங்கள் முக்கிய இடத்தை வகிப்பனவாக கொள்ளப்படுகின்றன. அத்துடன் கீழைத்தேச சமூகச்சூழலில் வாழ்கின்ற நமது இளைஞர்கள் தங்களைப்பற்றிய சுயதெளிவு அற்றவர்களாக காணப்படுவதும் பொருளாதார வசதி புலம் பெயர்ந்தோரிடமிருந்து கிடைப்பதும் போலியான பகட்டு வாழ்க்கை வாழ காரணமாகின்றன. இவர்களிற்கு அமைதி என்பது இல்லை. அமைதி அற்றவர்களால் பொறுமையாக வாசிக்க முடியாது. எனவேதான் இவர்கள் வாசிக்கும் மனப்பாங்கு அற்றவர்களாக காணப்படுகின்றனர். இவ்வாறான செயற்பாடுகள் எதிர்கால சமுதாயத்திற்கு ஒரு பாதிப்பை உண்டாக்கும்.

மனிதன் ஆனவன் அறிவு, அமைதி, மனச்சுத்தம், சாந்தம், ஆத்மசாந்தி பெறவேண்டுமாயின் அவன் நல்ல நூல்களை வாசிக்க வேண்டும். வாசிப்பதன் ஊடாகத்தான் சிந்தனைகள் விரிவடையும். தொலைக்காட்சியில் முடங்கிக் கிடக்கும் மனப்பாங்கு அற்று, நல்ல காற்றை சுவாசிக்கும் சமுதாயம் உருப்பெறும். புதிய தலைமுறையினர் நல்லவர்களாக வாழ, தேச சமூகத்தை நல்நெறிப்படுத்த, வாசிப்பு என்பது முக்கியமான ஒன்றாக காணப்படுகின்றது. நாம் அனைவரும் வாசிப்பினால் உயர்வு அடைவோம்.

பிரசாரம் ஒரு கலையாக...

'பிரசாரம்' என்கின்ற எண்ணக்கரு இன்று அனைவரிடமும் பழக்கப்பட்டதும், குடும்பப் பாங்கானதாகவும் மாறிவிட்டது. இன்றைய உலகில் பிரசாரத்தின் ஊடாக அனைத்து விடயங்களையும் சாதிக்கக் கூடியவாறு உள்ளது. இது பிரதானமாக அரசியல், சமூக, சமய, பெருளாதார விடயங்களில் இன்று செயற்பாட்டில் உள்ளது. பிரசாரத்தை, கருத்துப் பரப்புதல், ஒன்றினைப் பெருக்கு, புதிய எண்ணம் ஒன்றைப் பரப்பு, ஒன்றினைப் பரப்பு என்று பொருள் கொள்வார்கள். பிரச்சாரம் ஆனது நேர்க்கணிய, எதிர் கணிய விளைவுகளை தருவதாக அமைகின்றது. Propoganda என்ற ஆங்கிலச் சொல்லால் 'பிரசாரம்' குறிக்கப்படுகின்றது. இச்சொல்லானது 'Propagare' என்ற இலத்தீன் வேர்ச்சொல் வழியாக பெறப்பட்டது.

பிரசாரம் என்பதற்கு பல வரைவிலக்கணங்கள் கூறப்பட்டுள்ளது. அவை அனைத்தும் கருத்துப்பரப்பல் என்ற பொருளை கொண்டதாகவே காணப்பட்டது. கம்பெல் யூங் (Campel Young) "பிரசாரம் ஏறத்தாழ கவனமாய் அல்லது கவனத்தினை ஈர்க்கத்தக்க வகையில் திட்டமிடப்பட்டு முறைப்படுத்தப்பட்ட அடையாளங்களின் வழியால் மேற்கொள்ளப்படுமோர் செயற்பாடாகும்." என்கின்றார் இதனையே பொதுவான வரை விலக்கணம் என கொள்கின்றார்கள்.

பிரசாரம் ஆனது தனித்துவமான ஓர் இலக்கை அல்லது இலக்குகளை அடைவதை நோக்காகக் கொண்டு செய்யப்பட்டு வருகின்றது. மேற்கத்தேய நாடுகளில் பிரச்சாரம் கி.மு 500 ம் ஆண்டளவில் அதென்சில் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டதாக வரலாறுகள் கூறுகின்றன. மாணவர்களை நல்வழிப்படுத்தல், மதப்போதனைகளை வலியுறுத்தல் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு கிரேக்கத்தில் பிரசாரம் ஆரம்பமானது எனச் சொல்லப்படுகிறது. அரிஸ்டோட்டில், பிலோஸ்டோ ஆகியோர் பிரசாரங்கள் ஊடாக தமது கருத்துக்களை வெளியிட்டார்கள். இவர்களது பிரசாரம் வெளித் தெரியாத வகையில், அதாவது பிரசாரம் எனத் தெரியாதவாறு செயற்படுத்தப்பட்ட பிரசாரம் ஆகக் காணப்பட்டது.

வெளிப்படையான பிரச்சார முறைமைகள் 1622 இல் உரோமன் கத்தோலிக்க நற்பணி மன்றத்தினால் தொடங்கப்பட்டது. இவர்கள் சமயக்கருத்தை பிரபலப்படுத்த பிரச்சாரத்தை பயன்படுத்தினர். இருப்பினும் கால ஓட்டத்தில் பிரச்சாரம் தவறாக பயன்படுத்தப்பட்டமையால் மக்கள் மனங்களில் பிரச்சாரம் தூர விலகிக் கொண்டது. சிறிது கால இடைவெளியின் பின்னர் மாக்கிய வாதியான ஜோர்ஜ் பிக்கனவோவ், பிரச்சாரத்திற்கு புத்துயிர் அளித்தார். இவர் பிரச்சாரத்தினை குழப்பம் (Agitation) என்ற எண்ணக்கருவுடன் தொடர்புபடுத்தி அறிவுலகின் கவனத்திற்கு மீளவும் கொண்டு வந்தார். இவ்வாறாக வளர்ச்சி அடைந்த பிரச்சாரம் நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது.

இன்று பிரச்சாரம் செய்வதற்கு பல ஊடகங்கள் துணை நிற்கின்றன. நவீன தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியின் காரணமாக இன்று பிரச்சாரம் இலகுவான வகையில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. மேடைப்பிரசங்கம் பழையமையானது எனினும் இன்று வரையிலும் இதன் முதன்மை குறைவடையவில்லை. கணினிகளின் வருகை கல்வித்துறையில் ஏற்படுத்திய பாரிய முன்னேற்றம் போல் பிரச்சாரத்துறையில் பாரிய பிரமிக்கத்தக்க வளர்ச்சியை ஏற்படுத்திவிட்டன. செய்தித்தாள்களின், சிறு சஞ்சிகைகளின் எண்ணிக்கை மிக அதிகரித்தமையும் பிரச்சாரத்துறைக்கு பேருதவியாயிற்று. வானொலி, தொலைக்காட்சி போன்ற தொழில் நுட்ப கருவிகளின் பயன்பாடும் பிரச்சாரத்தில் பிரதான இடத்தை வகிக்கின்றது.

பிரச்சாரத்தின் ஊடாக காலவோட்டத்தில் பல மாறுதல்களையும் மாற்றங்களையும் கொண்டு வரலாம் என பிரச்சாரகாரர் நம்புகின்றனர். பிரச்சாரத்தின் வெற்றி ஆனது மனித மனப் பாங்குகளை மாற்றுவதிலேயே தங்கி உள்ளது. ஒரு கருத்தை ஏற்கும் படியோ அல்லது விலக்கும் படியோ செய்யப்படுவதாக இப் பிரச்சாரம் காணப்படுகின்றது.

பிரச்சாரம் ஆனது மூன்று வகையானதாக நடைபெறுகின்றது. எனச் சமூக உளவியாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

- 1) மாற்றம் வேண்டி நிகழும் பிரச்சாரம் (Conversionary propaganda)
- 2) பிளவு வேண்டி நிகழுகின்ற பிரச்சாரம் (Divisive propaganda)
- 3) உறுதி வேண்டி நிகழ்த்தும் பிரச்சாரம் (Propaganda of consolidation)

மாற்றம் வேண்டி நிகழும் பிரச்சாரத்தில் அக்கருத்தினை பரப்புகின்றவர் அப்பரப்பின் வழிதாம் எதிர்பார்க்கின்ற ஒரு மாற்றத்தினைச் சமூகத்திடமிருந்து பெற விழைகின்றனர். பழைய மூடநம்பிக்கைகள், உபயோகப்படாத அறிவு,

அனுபவங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட பழக்க வழக்கங்கள் போன்றவற்றை மாற்ற, அம்மாற்றத்தின் வழி ஒரு புதிய சமுதாயத்தை ஏற்படுத்த இம்முறை உதவுகின்றது. சமூகசீர்திருத்தவாதிகளும், அரசியல்வாதிகளும், சமூகவாதிகளும் இங்கனமே பொதுமக்களின் மனப்பான்மையையும் எண்ணங்களையும் ஒரு செய்தியின் பாற்பட்ட மனப்போக்குகளையும் தங்களின் நோக்கத்திற்காக அல்லது இலட்சியத்திற்காக மாற்ற முயல்கின்றனர்.

பிளவு வேண்டி நிகழ்த்தப்படும் பிரசாரம் ஆக்கத்திறன்களுக்கன்றி பெரும்பாலும் அழிவுக்காகவே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. ஓர் அரசியல் கட்சி மற்றொரு அரசியல் கட்சியின் கொள்கையைப் பற்றி தவறாக பேசுவதும், ஒரு மதத்தைப் பரப்பும் இயக்கம் மற்றொரு மதத்தைத் தரக்குறைவாக பேசுவதும், அரசியல் கட்சியின்பால் அல்லது மதத்தின்பால் பொதுமக்கள் கொண்ட நம்பிக்கையை குறைப்பதாகவும் அமையும். இவ்வகையான பிரசாரம் அழிவின் பாற்பட்டது. எனினும் ஒரு சில நேரங்களில் இது ஆக்கத்தின் பாலும் செயற்படுகின்றது.

உறுதி வேண்டி நிகழ்த்தும் பிரசாரம் பெரும்பாலும் ஏற்கனவே பரப்பப்பட்ட ஒரு கருத்தின் நீடிப்பை அதனைப் பின்பற்றுகின்ற மக்களின் மனோதிடங்களை காக்கும் வகையில் செயற்படுத்தப்படுகிறது. அதாவது அடுத்தடுத்து பரப்பப்படும் கருத்துப் பரம்பல்கள் ஏற்கனவே பரப்பப்பட்ட கருத்துப் பரப்பினை வலிமை பெறச் செய்வதாகவும் உறுதி பெறச் செய்வதாகவும் அமைகின்றது.

சிந்தனையில் மாற்றத்தினை உருவாக்கி புதிய தீர்மானங்களை எடுக்கத்தக்க வகையில் மனித மனவெழுச்சிகள் வளர்ச்சிக்குட்படுத்துதலை குறிக்கோளாக பிரசாரம் கொண்டுள்ளது. மனிதனிற்கு ஒரு விடயம் தொடர்பான பூரண விளக்கத்தை அளித்து அதன் மூலம் அவனை விழிப்படைய செய்ய பிரச்சாரம் உதவுகின்றது. பிரசாரத்தின் முக்கிய நோக்கமாக பொதுசன அபிப்பிராயத்தை மாற்றுதல், கட்டுப்படுத்தல், உருவாக்குதல் ஆகும். பொது சனத்தின் செயற்பாடுகளை மாற்றி அமைத்து அவர்களது எண்ணங்களை கட்டுப்படுத்தி திசைதிருப்புதலே பிரசாரத்தின் இறுதி நோக்கு.

பிரசாரம் செய்வதில் பயன்படுத்தப்படும் உத்திகள்

பிரசாரத்தை நல்ல வகையில் மேற்கொள்ள தாம் பரப்ப விரும்புகின்ற கருத்தின் தன்மை, செயற்பாடு, அதனை ஏற்கும் சமூகத்தின் நிலைமை, கலாச்சாரம், பண்பாடு போன்ற பலவற்றை நினைவிலிருத்தி அதற்கேற்ப

உத்திகளை கையாள வேண்டும். கீழ்க்கண்ட உத்திகளைக் கருத்துப் பரப்பாளர் கையாண்டால் தம் முயற்சியில் வெற்றி பெறுவர் என சமூக உளவியலாளர் கருதுகின்றனர்.

1) கருத்துப்பரப்பல் ஒரு கலை

தான் பரப்ப விரும்புகின்ற ஒரு கருத்தினைப் பற்றி பல்வேறு வகையில் சிறப்பித்து ஏற்றிக்கூறி சொற்பொழிவாற்றல் அல்லது அக்கருத்தின் சிறப்புப் பற்றி கவிபாடுதல், பொதுக்கூட்டம், கருத்தராங்கு போன்றவற்றை நிகழ்த்துதல் போன்ற யாவும் அக்கருத்தினைக் கலைசார்ந்த துறைகளின் வழி பரப்பும் உத்திகளாகும் இங்கே திரைப்படம், நாடகம், நடனம், பாடல், கலைநிகழ்ச்சி, தெருக்கூத்து, போன்ற எல்லாத் துறையின் வழியும் ஒரு கருத்தானது நன்கு பரப்பப்படுகிறது.

2) அடிக்கடி பரப்புதல்

கருத்துப்பரப்பாளர் உடனடியாக வெற்றி பெறுவதில்லை அவர் தமது முயற்சியில் தளராது திரும்பதிரும்ப ஈடுபடும் போதே வெற்றி காண்கின்றார். விளம்பரத்துறையினர் தமது விளம்பரப் பலகையை ஓர் இடத்தில் நிறுத்தி வைத்தல் இந்த உத்திகளின்பாலதே. அடிக்கடி ஒரு கருத்தினைப் பற்றி பொதுமக்கள் கேட்கவும், பேசவும், விவாதிக்கவும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டால், அக்கருத்தினைப் பற்றி அறிவு வளர்ச்சி பெறும். எனவே, அவ்வறிவாற்றலின் விளைவில் அக்கருத்தின் பால் ஒரு பிடிப்பும் பற்றுதலும் தோற்றுவுதற்கு ஏதுவாகின்றது. ஆரம்பத்தில் ஒரு கருத்தை ஏற்க மறுத்தவர் கூட அடிக்கடி அக்கருத்து பரப்பப்படுவதால் அதன் பால் பற்றுதலை ஏற்படுத்தி கொள்கிறார்.

3) சுருக்கத் தன்மை (Simplification)

இன்றைய காலத்தில் எல்லா மனிதரும் இயந்திரம் போல் இயங்கிக் கொண்டு இருக்கின்றனர். அவர்களிற்கு ஓய்வு நேரம் கிடைப்பது குறைவு. எனவே தமது கருத்தைப் பரப்புவர்கள் சிறிய நேரத்தில் தமது கருத்தை சுருக்கமாக பரப்பக் கூடியவர்களாக இருக்க வேண்டும். இங்கே பரப்பப்படும் கருத்துகள் குறைந்த காலத்தவைகளாகவும், எளிமையானவைகளாகவும், எளிதில் புரிந்து கொள்ளக் கூடியவைகளாக இருந்தல் அவசியம்.

4) தணிக்கைப்படுத்தல் (Censorship)

கருத்துப்பரப்புதலில் கையாளப்படும் ஏனைய உத்திகளை விட இம்முறையே கருத்துப்பரப்பலில் ஒரு விறுவிறுப்பான வேகத்தினை தருகின்றது.

ஏன் தணிக்கை செய்யப்பட்டது? அப்படி என்ன தான் அக்கருத்தில் இருக்கின்றது. என்பதை அறியத் துடிக்கும் மக்களின் உந்தல்கள், அகக்கருத்து பொது மக்களின்பால் மிக விரைவில் பரப்பப்படுவதற்கு வழி செய்கின்றது. இதனை நன்கு உணர்ந்து அரசியல் சமூகவாதிகள் தங்கள் கருத்துக்களை பிறரால் எதிர்க்கப்படல் தடைப்படுத்தப்படும்போது பொதுமக்கள் இடையே ஏற்படும் ஆவலைப் பயன்படுத்தி தங்கள் கருத்துக்களை இரகசியமான வழிகளில் பரப்பித் தங்களின் கருத்தினை செயற்படுத்தி வெற்றி காண்கின்றனர். யுத்திகள் வழியான பிரசாரம் முக்கியமானவை. இவற்றில் சில விடயங்களை கவனிக்க வேண்டும்.

*காத்திரமான சொற்கள் (loaded words)

*ஏற்பு நாடி முன்வைத்தல் (suggestion)

*தேவை (need)

பிரசாரத்தில் பயன்படுத்தப்படும் சொற்கள் ஆற்றல் மிகுந்ததாகவும், நெகிழ்ச்சி மிக்க செறிவு நிறைந்ததாகவும் இருக்க வேண்டும். நடுநிலைப்பட்ட சொற்களாக திரிவுக் கருத்தைக் கொண்டிராத வகையில் அமைதல் மேலும் சிறந்த பயனைத் தரும். நேர்கணிய மனப்பாங்குகளை விருத்தி செய்யத்தக்க வகையில் சுதந்திரம், சுயாதீனம், ஜனநாயகம் என்ற நேர்கணியமான சொற்கள் பிரசாரத்தில் பிரயோகிக்கப்பட வேண்டும். பிரசார வாசகங்கள் முலாம் பூசப்பட்டவையாக கவரப்படக்கூடியவையாக அமைதல் நல்ல பலனை அழிக்கும். நுகர்வோரது மனதைக் கவரத்தக்க சின்னங்களை தமது பிரசாரத்தின் போது பயன்படுத்துவது சிறந்தது. பிரசாரம் மனித தேவைகளுக்கும் உந்தல்களுக்கும் உரமிடுவதாக அமைய வேண்டும்.

பிரசாரம் நல்ல பல விடயங்களை உருவாக்குவதுடன் சில சந்தர்ப்பங்களில் பிரச்சினைகளையும் உண்டு பண்ணுகிறது. அதாவது Brain wash செய்வதாக அமைகிறது. இங்கு திணிப்பு என்னும் செயற்பாடு ஒருவரின் சுயத்தை மறைக்கின்றது. இருப்பினும் பிரச்சாரத்தின் நேர்க்கணியப்பட்ட நிலை கல்வி, அரசியல், சமயம். ஒழுக்கக் கருத்துக்களை வலிதாக்கம் செய்யும். இன்று பிரசார உத்திகள் இலக்கிய ரீதியிலும் இடம்பெறுகின்றது. எனவே பிரசாரம் அரசின் கண்காணிப்புக்குள்ளாக்கப்பட்டு அதன் எல்லைகள் சட்டங்களினால் அழுத்தமாக வரையறுக்கப்பட வேண்டும். அரசு கண்காணிப்புக்களுக்கும், சட்ட வரையறைகளுக்கும் உள்ளாகி அறிவுசார் கருத்துக்களை, ஆக்கப்பாடான கருத்துகளை பிரசாரம் வெளிக் கொள்கிறது. இது மனித இனத்தின் அறிவு விருத்தியில் பெரும் செல்வாக்கு செலுத்துகின்றது.

மொழிபெயர்ப்பின் வளர்ச்சி பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டம்

பரிணாம வளர்ச்சியில் மனிதம் தம் சமூக முன்னேற்றத்திற்காகவும் செய்திப் பரிமாற்றத்திற்காகவும் கண்டு பிடித்த கருவியே “மொழி” எனப்படுகின்றது. மனிதனிற்கும் விலங்குகளிற்கும் இருக்கும் வேறுபாட்டைக்காட்ட மொழி பயன்படுகின்றது. மொழியின் முக்கிய பயனாக செய்திப் பரிமாற்றம் காணப்படுகின்றது. உலகத்திலே எண்ணுக்கணக்கற்ற மொழிகள் பேசப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு மொழிகளும் தனக்கே உரிய நடையில் வளர்ச்சி அடைந்து வருவதை அறிய முடிகின்றது. ஒவ்வொரு மொழியும் வெவ்வேறான அமைப்பை உடையனவாக காணப்படுகின்றபோதும் அம்மொழிகளை பேசும் மனிதர்களின் சிந்தனைகள் உலகப்பொதுவானவையாக காணப்படுகின்றன. மனித குலத்தின் வளர்ச்சிக்கு தனியே அவர்களின் மொழியில் உள்ள விடயங்களை மட்டும் கற்றால் போதாது. ஏனைய மொழியில் உள்ள விடயங்களையும் கற்றல் மிகவும் அவசியமாகின்றது. ஆனால், எல்லா மொழியையும் கற்றல் என்பது கடினமான விடயம் இந்தப் பிரச்சினையை நிவர்த்தி செய்யவே மொழிபெயர்ப்புகள் அவசியமாகின்றன.

மொழி பெயர்ப்பு என்பது “ஒரு மொழியிலிருந்து இன்னொரு மொழிக்கு விபரப்பொருளை உண்மைத் தன்மை மாறுபடாமல் மாற்றம் செய்வது, அதாவது மூலமொழியின் (Source Language) விபரங்களை இலக்கு மொழியின் (Target Language) நடை மற்றும் தன்மைக்கேற்ப மாற்றம் செய்வதே மொழி பெயர்ப்பாகும்” எனப்படுகின்றது. இக்கருத்து ஏற்றுக் கொள்ளப்படத்தக்கதாக இருப்பினும் இன்னும் பல விளக்கங்கள் மொழி பெயர்ப்பு தொடர்பாக காணப்படுகின்றன. அவையாவன :

1) “எண்ணங்களையோ, மூலப்பொருட்களையோ பல மொழிகளின் வழி கொணரப்படுவதே மொழிபெயர்ப்பு அல்லது எண்ணக்கருக்களை ஒரு மொழியிலிருந்து மற்றொரு மொழிக்கு உருமாற்றம் செய்வதே மொழி பெயர்ப்பாகும்”

2) “மொழி பெயர்ப்பு என்பது முத்திரை பதித்த (பிரிண்ட்செய்த) துணிகளைத் திருப்பிப் போட்டுப் பார்ப்பதாகும்”

3) “ஏதேனும் ஒருபாட விபரத்தை அதற்கு இணையான பாட விபரப்பொருளுடன் சமனான மொழிமாற்றத்தை ஒரு மொழியிலிருந்து இன்னொரு மொழிக்கு மாற்றித்தருவதே மொழி பெயர்ப்பாகும்”

4) “மொழி பெயர்ப்பு இரு மொழிகளையும் இரு இனங்களையும் இணைத்து வைக்கும் ஒரு பாலம் ஆகும்”

இவ்வாறு விளக்கங்கள் காணப்படுகின்ற போதிலும் எல்லாம் மாறுபடுவதுபோல் மொழி பெயர்ப்பு முறையும் நாளுக்கு நாள் மாறியே வந்திருக்கின்றது. இன்றைய யுகம் தகவல் தொழில் நுட்ப யுகம். ஆகையால் நாளுக்கு நாள் மனிதனின் சிந்தனைத்திறன், மொழி வளர்ச்சி என்பன கூடிக் கொண்டே செல்கின்றது. இந்நிலையில் மொழிபெயர்ப்பு மொழியும் அதற்குத் தக்கவகையில் மாற்றம் அடைந்து கொண்டு வருகின்றது. எனினும் மொழி பெயர்ப்பிற்கு என சில அடிப்படைகள் உள்ளன. மொழி பெயர்ப்பினை இரண்டு வகைகளாகப் பிரித்துக் கொள்ளலாம்.

1) எம் முறையில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

2) வகைமை அடிப்படை

- அ) சொல்லுக்கு சொல் பெயர்த்தல் (Word to word)
- ஆ) விரிவான மொழி பெயர்ப்பு (Amplification)
- இ) சுருக்க மொழி பெயர்ப்பு (Paraphrase or Abriement)
- ஈ) தழுவல் மொழி பெயர்ப்பு (Adaptation)
- உ) சரியான மொழிபெயர்ப்பு (Accurate translation)
- ஊ) மொழியாக்கம் (Transcreation)

மூலமொழியில் உள்ள சொற்களுக்கு இணையான சொற்களை குறிக்கோள் மொழியில் அமைத்து மொழிபெயர்ப்பு “சொல்லுக்கு சொல் மொழி பெயர்ப்பதாகும்”. இவ்வகை மொழிபெயர்ப்பு எல்லா நேரங்களிலும் கும்பல்களிலும் சரியாக அமையும் என்று சொல்ல முடியாது. ஒரு சில சமயங்களில் மட்டும் சரியாக அமையும். “விரிவான மொழிபெயர்ப்பு” என்பது மூல மொழியிலுள்ள கருத்துக்களை மொழி பெயர்த்துச் சொல்வதோடு அவைதொடர்பான வேறு சில செய்திகளையும் சேர்த்து விரிவாகச்

செய்யப்படுவதாகும். “சுருக்க மொழிபெயர்ப்பு” என்பது மூலமொழியில் காணப்படும் செய்திகளைக் கருத்திற் கொண்டு அது எவ்வாறு மூலமொழியில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அவ்வாறே முழுவதும் சொல்லாமல் ஓரளவு அக்கருத்துக்களையெல்லாம் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் வாக்கியங்களைக் குறைத்து சுருக்கமாகச் சொல்வதாகும். இதனால் மூலமொழியில் காணப்படும் முழுமையான நிறைவை காணமுடியாது. “தழுவல் மொழிபெயர்ப்பு” மொழிபெயர்ப்பின் ஆரம்பகாலத்தில் கையாளப்பட்டது. இதற்கு கம்பராமாயணம் தக்க சான்றாகும். இம்முறையில் மூல நூலாசிரியனை விட மொழி பெயர்ப்பாளரின் புலமையே அதிகமாகும். மூல நூலினை மொழி பெயர்ப்பாளர் தன் தேவைக்கேற்ப மாற்றியமைக்க வாய்ப்புண்டு. “சரியான மொழிபெயர்ப்பு” என்பது ஒரு மொழியில் சொல்லப்படும் கருத்துக்களைப் பொருள் பிறழாத வகையிலும் மொழியின் அமைப்பு, சமுதாயச்சூழல், மற்றும் பண்பாட்டிற்கு ஏற்பவும் மிகப் பொருத்தமாகக் கூறுதல், குறைவு எதுவுமின்றி செய்யப்படுவது. “மொழியாக்கம்” என்பது பிறிதொரு மொழியில் இருந்து மொழி பெயர்த்திருந்தாலும் கூட, நாம் மொழிபெயர்த்துள்ள மொழியின் மரபு அதில் காணப்பட வேண்டும். இதைத்தான் மொழியாக்கம் என்கின்றார்கள். அதாவது, ஆங்கிலக் கவிதையைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தால் அது தமிழ்கவிதை போன்ற உணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

மொழிபெயர்ப்பு செய்கின்ற போது மூன்று மொழி பெயர்ப்பு கொள்கைகள் முக்கியம் பெறுகின்றன. அவையாவன :

1) மூல நூலின் கருத்துக்களை முழுமையாக மொழிபெயர்த்தல்.

2) நடையும் கருத்துக்களை உணர்த்தும் போக்கும் மூல நூலில் எம் முறையில் அமைந்துள்ளனவோ, அம்முறையிலேயே அதன் மொழிபெயர்ப்பு பிலும் அமைய வேண்டும்.

3) மூல நூலின் எல்லா விதமான எளிமைகளையும் அதன் மொழி பெயர்ப்புப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

மொழிபெயர்ப்பாளர் ஒருவர் மொழிபெயர்ப்பின் போது பல தகுதிகளை உடையவராக அமைதல் அவசியம். அதாவது, மொழிபெயர்க்க வேண்டிய பகுதியை ஒருமுறை நன்கு படித்துச் செய்திகளை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அவற்றை பல அலகுகளாக பிரித்துக் கொள்ள வேண்டும். அவற்றின் தன்மை, அளவு, அமைப்பு, அதில் உள்ள சிக்கல் என்பவற்றை அறிந்திருக்க வேண்டும்.

வாக்கிய நிலைகளினை கண்டறிய வேண்டும். மூலபாடம் எழுதவல்ல ஆற்றலுடையவராகவும், எம்மொழியையும் வெறுக்காதிருக்கும் தன்மை உடையவராகவும், புலமையும் படைப்பாக்கத் திறன் அதிகம் உள்ளவராகவும், கருத்துக்கள் சரியாக தெரிவிக்கும் ஆற்றல் உடையவராகவும், இருமொழியின் சொல்நயம், வழக்கு, தொனிப்பொருள், குறியீடு ஆகியவற்றை நன்கு அறிந்தும் இருக்கவேண்டும்.

பரந்து விரிந்த உலகில் வாழும் மனிதன் தனியே தன்னுடைய மொழியை மட்டும் கற்பதால் வளர்ச்சி அடைய முடியாது. அவன் மொழிபெயர்ப்பின் ஊடாகவே பயன்களை பெறுகின்றான். அவ்வகையில் மொழிபெயர்ப்பின் பயன்களாக

- 1) நல்ல நூல்களை மொழிபெயர்ப்பதன் மூலம் அந்நூலைப்பற்றிய சிறப்பு பிற மொழியாளர்களுக்கு தெரிய நல்ல ஒரு வாய்ப்பாக அமைகின்றது.
- 2) மொழி பெயர்ப்பின் மூலம் நாட்டின் பண்பாட்டு கூறுகள் நன்கு வெளிப்படுகின்றன.
- 3) மொழியின் சிறப்பும், தனித்துவமும் நன்கு வெளிப்படுகிறது.
- 4) மொழி பெயர்ப்பின் வழியாக இரு வேறு மொழிகளைப் பற்றிய ஆழ்ந்த அறிவினை மொழிபெயர்ப்பாளர் பெறுகின்றார்.
- 5) மொழிபெயர்ப்பினால் பிறமொழித் தன்மைகளையும் அதன் நோக்குகளையும் அறியலாம்.
- 6) புதிய புதிய சொற்களை அறியலாம்.
- 7) கற்றலை முழுமை அடையச் செய்கின்றது.
- 8) நுட்பமாகக் கற்கத் தூண்டுகின்றது.
- 9) தாய் மொழியில் படிப்பதால் எளிதில் வேகமாக கற்க முடிகின்றது.
- 10) பிறமொழியை கற்க வேண்டும் என்ற சமை குறைகின்றது.
- 11) பிறமொழியின் முக்கியத்துவத்தை அறிய முடிகின்றது.
- 12) உலகின் பரந்துபட்ட அறிவை வளர்க்க உதவுகிறது.

தமிழ்மொழி நூல்கள் பிறமொழியிலும், பிறமொழி நூல்கள் தமிழிலும் மொழி பெயர்க்கப்படுவதனால் அறிவு வளர்ச்சியும், ஒருமைப்பாட்டு உணர்வும்

மக்கள் இடையே தோன்றுகின்றது. மொழி பெயர்ப்பு அனைத்து மொழிகளிலும் மாறிமாறி இடம்பெறுவதால் அவர்களின் மொழி வளர்வதுடன் புதிதாக மொழிகற்பவர்கள் திறமைகளும் நன்கு வளரும். மொழி பெயர்ப்பில் மொழி பெயர்ப்பாளர் மூலமொழி, இலகுமொழி ஆகிய இரண்டு மொழியறிவுடன் மொழிபெயர்க்கின்ற போது சிறந்த மொழி பெயர்ப்பினை உருவாக்க முடியும். ஒரு மொழி வளர்ச்சிக்கு இலக்கண இலக்கியங்களின் மொழிபெயர்ப்பு ஏதுவாக உள்ளது. இந்த வகையில் மொழிபெயர்ப்பின் வளர்ச்சியானது ஒரு நாட்டின் கல்வி அறிவில் முக்கியபங்கை வகித்து வருகின்றது.

மொழிபெயர்ப்பின் போது பல சிக்கல்கள் தோன்றுகின்றன. அதனை இரு பெரும் பிரிவில் அடக்கலாம்.

1) எந்த மொழிக்கும் உரிய பொதுவான சிக்கல்

- இதில் மொழிகளின் இலக்கண அமைப்பு வேறுபாடுகள் காட்டப்படும்

2) ஒரு குறிப்பிட்ட மொழியில் மாத்திரம் ஏற்படும் சிக்கல்

- ஒவ்வொரு மொழியினரின் காலம், இடம் மற்றும் கலாசாரத்தின் வேறுபாடுகள் இதில் இடம்பெறும்

மொழிபெயர்ப்பின் வகைகளிற்கு ஏற்ப சிக்கல்கள் எழுகின்றன. வாக்கிய அமைப்பு, சொல்லாட்சி எனும் அடிப்படையில் சிக்கல் தோன்றுகின்றது. அதிலும் பொதுவாக கவிதை, உரைநடை என்பவற்றை மொழி பெயர்க்கும் போது அதிக சிக்கல் ஏற்படுகின்றது. மொழிபெயர்ப்பின்போது இலக்கணச்சிக்கல், பொருள் அடிப்படை சிக்கல், கலாசாரச் சிக்கல் என்பவற்றை கவனத்தில் கொண்டு செயற்பட வேண்டும்.

மொழிபெயர்ப்பு தற்காலத்தில் முறைசாராத மற்றும் முறைசார்ந்த மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளினால் மொழி பெயர்ப்பியல் உத்திகளும் கோட்பாடுகளும் உருவாகி, இன்று இத்துறை பயனாக்க மொழியியலின் (Applied Linguistics) ஒரு பிரிவாக வளர்ந்து வந்துள்ளது.

நம் அனைவரின் வாழ்விலும் எதிர்காலம் என்பது இன்றியமையாததாகின்றது. மொழிபெயர்ப்பு ஒரு நீண்ட நெடிய வரலாறு உடையது. உலகமொழிகள் பலவற்றில் ஆயிரக்கணக்கான மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் நாள்தோறும் வெளிவந்த வண்ணமுள்ளன. தற்காலத்தில் மொழிபெயர்ப்புப் பிரிவு, தனித்துறையாக வளர்ந்து வந்துள்ளது. மொழிபெயர்ப்பு வரலாற்றுத்துறை, அறிவியல்துறை, திரைப்படத்துறை, கல்வித்துறை, அரசுஅலுவலகம் என எல்லா இடங்களிலும் இன்றியமையாததாகி விட்டது.

ஈழத்தில் தமிழில் வெளிவரும் கலை இலக்கியச் சிற்றிதழ்கள்

அறிமுகம்

இன்று ஈழத்திலே ஏறத்தாழ முப்பது சிற்றிதழ்கள் வரை தமிழில் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன. இவற்றுள் பல மாதாந்த இதழ்களாகவோ அல்லது இருமாத இதழ்களாகவோ அல்லது பருவ இதழ்களாகவோ வெளிவருகின்றன. வரையறையான கால ஒழுங்கின்றி, அவ்வப்போது வெளிவரும் இதழ்களும் இவற்றுள் அடங்குவன. இந்த இதழ்களின் நோக்கம், உள்ளடக்கம் என்பவற்றில் காணப்படும் வேறுபாடுகள் காரணமாக, இவை பல்வேறு வகையாக வகைப்படுத்தப்படக்கூடியன. இவ்வகைப்பாடுகளுள் பிரதானமானவையாக கலை இலக்கிய இதழ்கள், கவிதை இதழ்கள், நாடக இதழ்கள், சமய இதழ்கள், சிறுவர் இதழ்கள், மகளிர் இதழ்கள், வணிக இதழ்கள், உளவியல் இதழ்கள் என்பன குறிப்பிடக்கூடியவை. இவற்றுள் இன்று ஈழத்தில் தமிழில் வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் கலை இலக்கியச் சிற்றிதழ்களின் இன்றைய நிலை, எதிர்காலம் என்பன குறித்த ஓர் உசாவலாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது. இதழ் என்ற தமிழ்ப் பதத்திற்கு ஈடாக 'சஞ்சிகை' எனும் வடமொழிச் சொல்லைப் பயன்படுத்தும் வழக்கும் இருந்து வருவதால் இவ்விரு பதங்களும் இக்கட்டுரையில் ஒரே கருத்தில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

ஆரம்பகாலம்

ஈழத்துத் தமிழ்க் கலை இலக்கிய சிற்றிதழ்களுக்கு நீண்ட வரலாறு ஒன்றுண்டு. ஆரம்பகாலங்களில் வெளிவரத்தொடங்கிய ஈழகேசரி, மறுமலர்ச்சி, பாரதி, கலைச்செல்வி ஆகிய கலை இலக்கிய சிற்றிதழ்கள் இன்றும் பேசப்படுவன. தமிழகத்தில் 'மணிக்கொடிக் காலம்', சரஸ்வதி காலம் என இன்றும் குறிப்பிடப்படுவதுபோல, ஈழத்திலும் ஈழகேசரிக் காலம், மறுமலர்ச்சிக் காலம், கலைச்செல்விக் காலம் என அவை வெளிவந்து

கொண்டிருந்த காலம் சிறப்பிக்கப்படுவதுண்டு. ஈழத்து இதழ்களின் வளர்ச்சியில், பாரதி, சிரித்திரன், மல்லிகை, குமரன், அலை போன்ற சஞ்சிகைகளின் வருகையும் கூட குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கே.கணேஷ், கே.இராமநாதன் ஆகியோரை இணையாசிரியராகக் கொண்டு 1948இல் வெளிவந்த, முதலாவது முற்போக்குக் கலை இலக்கிய சஞ்சிகை என்ற வகையில் 'பாரதி' சிறப்புப்பெறுகின்றது. 1963 முதல் 32 வருடங்களாக தொடர்ச்சியாக வெளிவந்துகொண்டிருந்த நகைச்சுவை இலக்கிய இதழ் என்றவகையில் சிரித்திரன் முக்கியத்துவமுடையது. 1966 முதல் 'மல்லிகை' தொடர்ந்து வெளிவந்துகொண்டிருப்பது, 46 ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் கலை இலக்கிய இதழ் என்ற பெருமையையும் மல்லிகை பெறுகிறது. 1971இல் மாணவ மாத இதழாக ஆரம்பித்து, தீவிர மார்க்சிய சஞ்சிகையாக தன்னை மாற்றிக்கொண்டது, குமரன் ஆகும். இலக்கியத்தின் நவீன செல்நெறியில் அக்கறைகொண்டு 1975 முதல் 1990 வரை 35 இதழ்களை 'அலை' வெளிக்கொணர்ந்தது.

இன்றைய சிற்றிதழ்கள்

இன்று ஈழத்தில் வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் கலை இலக்கிய சஞ்சிகைகளாக மல்லிகை, ஞானம், ஜீவநதி, செங்கதிர், படிகள், கலைமுகம், தாயகம், அம்பலம், கொழுந்து, ஓலை, பெருவெளி, மாருதம், வடந்தை, மறுகா, கூத்தரங்கம், ஆற்றுகை, கூடம், சுவைத்திரன், பூங்காவனம், தென்றல், நீங்களும் எழுதலாம், கதிரவன் என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவற்றுள் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் மாதாந்த சஞ்சிகைகளாக மல்லிகை, ஞானம், ஜீவநதி, செங்கதிர் ஆகியவற்றையே குறிப்பிடலாம். ஏனைய இதழ்கள் அவ்வப்போது வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றபோதும் ஒழுங்கான கால இடைவெளிகளில் அவை வெளிவருவதில்லை. மல்லிகை, ஞானம், ஜீவநதி ஆகியவை ஒவ்வொரு மாதத்திலும் அதன் முதல் வாரத்திலேயே வெளிவருவதையும் அவதானிக்கக்கூடியதாக உள்ளது.

சிற்றிதழ்களின் நோக்கம்

பொதுவாக, சமூக யதார்த்தத்தைப் பிரதிபலிப்பனவாய், ஒழுக்க விழுமியங்களைப் பேணுபவையாகவும் உயர்ந்த எண்ணங்களை விதைப்பனவாகவும் கலை இலக்கியச் சிற்றிதழ்கள் விளங்கவேண்டும். 'பொதுமக்களின் உணர்ச்சியைப் புரிந்துகொண்டு அவற்றை வெளிப்படுத்துவதும்

மக்களிடையே சிறந்த உணர்வுகளை எழுப்புவதும் குறைகளை அச்சமின்றி எடுத்துரைப்பதும் இதழ்களின் செல்நெறிகளாக இருக்கவேண்டும்' என காந்தியடிகள் ஒரு சமயம் கூறியவை இங்கு நோக்கத்தக்கது.

ஈழத்துக் கலை இலக்கிய சிறுசஞ்சிகைகள் தமது நோக்கங்களை மகுடவாசகத்தின் மூலமோ அல்லது புகழ்பெற்ற சில பாடல் வரிகள் மூலமோ உணர்த்திநிற்கும் போக்கு காணப்படுகின்றது. உதாரணமாக,

ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
ஆதியினைய கலைகளில் உள்ளம்
ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர்
ஈனநிலை கண்டு துள்ளுவார்

என்ற பாடல் வரிகளை, மல்லிகை, தனது நோக்கக்கூற்றாக முன்வைத்துள்ளது. அதேவேளை, இதுவரை 129 இதழ்களை தொடர்ச்சியாக வெளியிட்டுவைத்துள்ள ஞானம், 'பகிர்தலின் மூலம் விரிவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்' என்ற மகுடவாசகத்துடன்,

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேவுமாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடரெல்லாம்
விழிபெற்றுப் பதவி கொள்வார்

என்ற பாடல் வரிகளை நோக்கக்கூற்றாக உணர்த்திநிற்கின்றது.

இரு வருடங்கள் இருமாத இதழாக தொடர்ச்சியாக வெளிவந்து, மூன்றாம் வருடத்திலிருந்து மாத இதழாக வெளிவரும் ஜீவநதி, இதுவரை 29 இதழ்களை வெளிக்கொணர்ந்ததோடு,

அறிஞர்தம் இதய ஓடை
ஆழநீர் தன்னை மொண்டு
செறிதரும் மக்கள் எண்ணம்
செழித்திட ஊற்றி ஊற்றி
புதியதோர் உலகம் செய்வோம்

என்ற பாரதிதாசனின் பாடல் வரிகளை நோக்கக்கூற்றாகவும் கொண்டுள்ளது.

இவ்வாறே, ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிற்றிதழ்கள் பயன்படுத்துும் மகுடவாசகங்களும் நோக்கக்கூற்றை வெளியிடும் பாடல் வரிகளும் கலை இலக்கிய சஞ்சிகைகளுக்கு இருக்கவேண்டிய கடமைப்பொறுப்பை உணர்ந்து வெளிப்படுத்துவனவாய் அமைந்துள்ளன. இந்நோக்கங்களுக்கு ஏற்ப,

உள்ளடக்கமும் அமையவேண்டும் என்பதில் சஞ்சிகைகள் கவனம் எடுக்கவேண்டும். பெரும்பாலும் இச்சஞ்சிகைகள் இக்கவனத்தைக் கருத்திற்கொண்டு செயற்பட்டு வருவனவாய்த் தெரிகின்றன.

கலை இலக்கியச் சிற்றிதழ்களின் உள்ளடக்கம்

ஈழத்துக் கலை இலக்கியச் சிற்றிதழ்களின் உள்ளடக்கம் பல்வேறு வகைமைகளுக்குள் அடங்கும் உட்கூறுகளைக்கொண்டனவாய்க் காணப்படுகின்றன. ஒரே சஞ்சிகையில் எல்லா உட்கூறுகளையும் காணமுடியாவிடினும், பொதுவாக சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை, நாடகம், நூல் விமர்சனம், நேர்காணல், பத்தி எழுத்து, வாசகர் எண்ணம் போன்ற பல்வேறு படைப்புகளை இன்று இச்சஞ்சிகைகளில் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

உள்ளடக்கக்கூறுகளை ஒழுங்கமைத்து, கருத்துவெளிப்பாட்டுச் சித்திரங்களையும் சேர்த்து கணினி அச்சுப்பதிப்பில் இன்றைய கலை இலக்கிய சஞ்சிகைகள் வெளிக்கொண்டு வரப்படுகின்றன. படைப்புகளை அச்சுப்பதிக்கும் போது அவற்றினை ஒழுங்குபடுத்தும் திட்ட ஏற்பாட்டிலும் அதிக சிரத்தை காட்டுவதையும் அவதானிக்கக்கூடியதாக உள்ளது.

கலை இலக்கியச் சிற்றிதழ்களின் இன்றைய நிலை

- கால ஓட்டத்தில், கலை இலக்கிய இதழ்கள் பல்கிப் பெருகுவதை நாம் காண்கின்றோம். புதிய புதிய இதழ்கள் உருவாக்கம் பெற்று, குறுகிய கால இடைவெளியில் அவை வந்த வேகத்திலேயே பல நின்றுவிடுவதையும் காண்கின்றோம்.

- பொதுவாக, இச்சஞ்சிகைகளில் மூத்த எழுத்தாளர்களும் இளைய தலைமுறையினரும் எழுதிவருகிறார்கள்.

- இளைய தலைமுறையினர் பெரும்பாலும் கவிதைகளையே எழுதுகின்றனர். எழுத்தாளர்களின் அனுபவத்தைப்பொறுத்து, இக்கவிதைகளின் தரம் காணப்படுகின்றது. சில கவிதைகளைப் படிக்கும்போது, படைப்பாளியின் அனுபவத்தளவிரிவு பற்றிய ஐயப்பாடு எழுவது தவிர்க்கமுடியாததாகிறது.

- கலை இலக்கியச் சிற்றிதழ்களுக்கு பாடசாலைகளில் ஆசிரியர் களிடமிருந்தும் மாணவர்களிடமிருந்தும் அதிக வரவேற்புக் கிடைக்காத நிலையே காணப்படுகிறது. இதற்கு, மாணவர்களிடத்தும் ஆசிரியர்களிடத்தும் வாசிப்பு ஆர்வமின்மையே காரணம்.

• தனி இதழ் ஒவ்வொன்றும் பொதுவாக 40 – 60 பக்கங்களைக் கொண்டனவாய், ரூ.40 முதல், ரூ.100 வரை விலைநிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ளன.

• பல சஞ்சிகைகளின் உள்ளடக்கம், தமது வாசகர்கள் யார் என்ற தெளிவின்றி, பலமட்டத்து வாசகர்களையும் திருப்திப்படுத்தும் வகையில் அமைவதனால், கனதித் தன்மையை இழந்துவிடுகின்றன.

• புதிய இலக்கியக் கோட்பாடுகளை வாசகர்க்கு அறிமுகம் செய்வதற்கான கட்டுரைகளை துறைசார் விற்பன்னர்களிடமிருந்து பெற்றுப் பிரசுரிக்கும் நிலை காணப்படுகின்றது. அதேவேளை, புதிய எழுத்தாளர்கள் போதிய அனுபவமும் அறிவுமின்றி, கோட்பாட்டுரீதியான கட்டுரைகளை எழுதி வருகின்ற போக்கும் காணப்படுகின்றது.

• சிறுசஞ்சிகைகளிற் சில, இடை இடையே, தேவை கருதி சிறப்பிதழ் களையும் வெளியிட்டு வருகின்றன.

கலை இலக்கியச் சிற்றிதழ்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள்

• சிறுசஞ்சிகை ஒன்றை உருவாக்குவதற்கான செலவு அதன் விலையிலும் அதிகமாக இருக்கிறது.

• சஞ்சிகை விநியோகம் சிரமத்திற்குரிய ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது.

• ஓர் இதழை ஜம்பது ரூபா அல்லது அறுபது ரூபாவுக்கு வாங்கிப் படிக்கும் மனோநிலை பலருக்கு இல்லை.

• பலரிடத்து, தொடர்ந்தும் இதழ்களை இலவசமாகத் தந்தாலென்ன என்ற மனப்பாங்கு காணப்படுகிறது.

• சஞ்சிகைக்கான விளம்பரங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதில் சிரமம் உள்ளது.

• சிறுசஞ்சிகைகளுக்கு எழுதும் எழுத்தாளர்கள், உடனடியாக தமது படைப்பை அச்சில் பார்த்துவிடத் துடிக்கிறார்கள்.

• சிலவேளைகளில், ஒரே சமயத்தில் இரண்டு மூன்று சஞ்சிகைகளுக்கு தமது ஒரே படைப்பின் பிரதிகளை அனுப்பிவைக்கின்றனர்.

• விமர்சனக் கட்டுரை எழுதும் ஆரம்ப எழுத்தாளர்களிற் சிலர், தம்மை விமர்சனப் பண்டிதர்களாகக் கருதிக்கொண்டு, தெளிவின்றி, மூத்த எழுத்தாளர்

களை, அவர்தம் படைப்புகளை, விமரிசன முறையியலுக்குப் பொருத்தமற்ற வகையில் அவதூறு சொல்கின்றனர்.

- முன்னைய நாட்களில், ஆரோக்கியமான இலக்கிய விவாதங்கள் பல இச்சிறுசஞ்சிகைகளில் இடம்பெற்றன. இந்நிலை மாறி, புனைபெயர்களுள், ஒளிந்துகொண்டு, படைப்பாளிகளைச் சீண்டும் வகையில் கடிதங்களை எழுதும் போக்கு காணப்படுகிறது.

- புதிதாகக் கட்டுரை எழுதுபவர்களிற் சிலரிடம் வெட்டி ஒட்டும் (cut and paste) போக்கு காணப்படுகிறது.

- இலக்கியத் திருட்டை (Plagiarism) மிகவும் லாவகமாக சில எழுத்தாளர்கள் மேற்கொள்ளும் நிலை காணப்படுகிறது.

- இச்சஞ்சிகைகளுக்கூடாக இடம்பெறும் சிறுகதைப் போட்டிகளுக்கென பிரபலமான எழுத்தாளர்களின் முன்னைய எழுத்துகளை தங்கள் படைப்புகளாக அனுப்பிவைக்கும் போக்கும் காணப்படுகின்றது.

- சிறுசஞ்சிகைகளின் மூலம் இலாபம் பெறும் நிலை என்று எதுவும் இல்லை. ஆயினும், சஞ்சிகை விற்பனையை வர்த்தகக் கண்ணோட்டத்தில் நோக்கி, உதாசீனம் செய்யும் நிலை உள்ளது.

- சிறுசஞ்சிகைகளுக்கான சந்தாவைப் செலுத்துவதில் பாடசாலைகளோ நிறுவனங்களோ ஆர்வம் காட்டுவதில்லை.

- சந்தாதாரர்களுக்கான இதழ்களை அனுப்புவதற்கான முத்திரைச் செலவு உயர்வாக உள்ளது.

- வாசிப்புத்திறனை ஊக்குவிக்கும் திட்டங்கள் பொதுவாக பாடசாலைகளில் காணப்படுவதில்லை.

- இலத்திரனியற் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள சாதன வளர்ச்சிகள் வாசிப்பின் முக்கியத்துவத்தைக் குறைத்துள்ளன.

- இணையத்தளங்களில் வலைப்புக்களை உருவாக்கி, தமது படைப்புகளை அவற்றினூடாக வெளியிடுகின்றனர். அவர்களிடத்து தமது படைப்புகளை சிறுசஞ்சிகைகளுக்கு அனுப்பும் ஆர்வம் குறைந்து வருகிறது.

மதிப்பீடும் எதிர்காலத் திட்டங்களும்

மதிப்பீடு : ஈழத்துக் கலை இலக்கிய சஞ்சிகைகளைப் பொறுத்தவரை, தனிமனித முயற்சிகளுக்கூடாக முன்னெடுக்கப்பட்டுவரும் சஞ்சிகைகளே நின்று நிலைத்துள்ளன. நிறுவனரீதியாகவோ அல்லது குழுமுறையிலோ ஆரம்பிக்கப் பட்ட இதழ்கள் ஆரம்பநிலையிலேயே நின்றுபோய்விட்டன. ஆசிரியர் குழுவினரிடையே காணப்பட்ட கருத்து முரண்பாடுகளும் இதற்குக் காரணமாகும்.

இன்று மல்லிகை, ஞானம், ஜீவநதி, செங்கதிர் போன்ற சஞ்சிகைகள் நின்றுநிலைப்பதற்குக் காரணம் முறையே, அவற்றின் ஆசிரியர்களான டொமினிக் ஜீவா, தி.ஞானசேகரன், க.பரணீதரன், செங்கதிரோன் ஆகியோர் தம்மை அர்ப்பணித்துச் செயற்பட்டு வருதலேயாகும். அதேவேளை, உண்மையான, விசுவாசமான உழைப்பும் சவால்களைச் சமாளிக்கும் திறனும் வாசகர்களையும் ஆதரவாளர்களையும் படைப்பாளிகளையும் அரவணைத்துச் செல்லும் பண்புமே, இச்சஞ்சிகைகள் தனியார் முயற்சிகளினூடாக வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்ற நிலையிலும், வாசகர்களிடமிருந்தும் படைப்பாளிகளிடமிருந்தும் பரந்த அளவில் ஆதரவைப் பெற்றுத் தந்துள்ளன. அத்தோடு, இந்த ஒத்துழைப்பின் காரணமாகவே மல்லிகை, ஞானம், ஜீவநதி ஆகிய சஞ்சிகைகள் பதிப்பு முயற்சிகளையும் இன்று மேற்கொள்ளமுடிகின்றது.

நிறுவனரீதியாகவோ அல்லது கூட்டுமுயற்சியிலோ வெளிவரும் சஞ்சிகைகளில் குறிப்பிட்ட சில எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளே இடம் பெறுவதனால், இக்குழுநிலையை விரும்பாத படைப்பாளிகள் இச்சஞ்சிகைகளை நாடுவதில்லை.

வளமாக்குவதற்கான எதிர்காலத் திட்டங்கள்

ஈழத்துத் தமிழ்க் கலை இலக்கிய சஞ்சிகைகளின் முயற்சிகளுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கி அவற்றை வளப்படுத்துவதற்கான திட்டங்களாக பின்வருவன முன்வைக்கப்படுகின்றன:-

- சில நியமங்களை வகுத்து, கலை இலக்கிய சிற்றிதழ்களுக்கு அரசு மானியம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

- வாசிப்பின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்தி, கலை இலக்கிய சிற்றிதழ்களினூடாகப் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய அநுகூலங்களைப்பற்றி பரப்புரை செய்தல்வேண்டும்.

மறுமலர்ச்சிக் காலம், கலைச்செல்விக் காலம் என அவை வெளிவந்து கல்வி என்ற பாடத்தை பாடசாலைக் கலைத்திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

- பிரதேசம்தோறும் வாசகர் வட்டங்களை உருவாக்கி, கலை இலக்கிய சிற்றிதழ்களில் வெளிவரும் விடயதானங்கள் குறித்து கருத்தாடற் களங்களை உருவாக்குதல் வேண்டும்.

- புதிய இளந்தலைமுறைப் படைப்பாளிகளுக்கு படைப்பு உத்திகள், செவ்விதாக்கம் போன்ற தலைப்புகளில் பயிற்சிப் பட்டறைகளை ஒழுங்குசெய்து, பயிற்சி வழங்கவேண்டும்.

- நாடு தழுவிய ரீதியிலும், பிரதேசரீதியிலும் கலை இலக்கிய ஆய்வு அமர்வுகளை ஒழுங்குசெய்து, ஆய்வுகளை ஊக்குவிக்கவேண்டும்.

- தமிழ்ச் சிற்றிதழ்களின் ஒழுங்கான வரவின்றமைக்கான காரணங்களை அறிந்துகொள்வதற்கான ஆய்வுகளை ஊக்குவிக்கவேண்டும்.

- இதழியல் தொடர்பான போட்டிகளை நாடு தழுவிய ரீதியில் ஒழுங்குசெய்யவேண்டும்.

நிறைவுரை

நாம் இதுவரை நோக்கியவற்றைச் சுருக்கிக் கூறுவதாயின், ஈழத்தில் தமிழில் கலை இலக்கியச் சிற்றிதழ்கள் நீண்ட வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் கொண்டவை. அதிக எண்ணிக்கையான இச்சிற்றிதழ்கள் ஈழத்துத் தமிழ் கலை இலக்கிய வளர்ச்சியில் கணிசமான பங்களிப்புச் செய்துள்ளன. சிற்றிதழ்களுக்கான சவால்களுக்கு மத்தியில் பல இதழ்கள் நின்றுநிலைக்க முடியாமற்போயின. ஆயினும், இன்றும் பல இதழ்கள் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன. இவை கால ஓட்டத்தில் இலக்கியச் செல்நெறியைத் தீர்மானிப்பனவாய், இன்றைய ஈழத்துத் தமிழ் கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தம்மாலான அர்ப்பணிப்பை வழங்கி வருகின்றன. இவற்றின் வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய திட்டங்களை முன்னெடுக்க வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகும்.

தமிழில் ஒப்பியல் இலக்கிய வளர்ச்சி சில அறிமுகக் குறிப்புகள்

இலக்கியம் பிற துறைகளின் தாக்கத்திற்கு உள்ளாகி வருகின்றது. ஒப்பியல் நோக்கு, மொழியாராய்ச்சியின் சிறப்புப் பண்பாக இருந்தது. மானிடவியல், சமூகவியல், பொருளியல் என்பனவற்றிற்கு அறிவியல் அந்தஸ்து கிடைத்தமைக்கு ஒப்பியல் ஆய்வே காரணம்.

இராமாயணம் பாடிய கம்பன் ஒப்பியல் அறிவைக் கொண்டிருந்தான் என்பது பின்வரும் பாடலிலிருந்து தெளிவாகிறது.

தேவபாடையில் இக்கதை செய்தவர்
மூவரானவர் தம்முளும் முந்திய
நாவினார் உரையின்படி நான் தமிழ்ப்
பாவினால் இது உணர்த்திய பண்பரோ.

தனக்கு முன் வடமொழியில் இக்கதையைச் செய்தவர்கள் வான்மீகி, வசிட்டர், போதாயனர் ஆகிய "மூவரானவர்" எனக்குறிப்பிடுகின்றார்.

மகாகவி பாரதியார், "யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப்போல் இளங்கோவைப் போல் வள்ளுவர் போல்" என ஒப்புநோக்கி ஆராய்ந்துள்ளார். பாஞ்சாலி சபதம் பாடும்போது வியாசரிலிருந்து சிற்சில இடங்களில் வேறுபடுவதும், பாரதியின் ஒப்புநோக்கும் இயல்பாலேயாம், இலக்கண ஆசிரியர்களும், சமய நூலாரும் ஒப்பு நோக்கும் இயல்பைக் கொண்டிருந்தனர்.

சைவசித்தாந்த சாத்திர நூல்களில் ஒன்றான சிவஞானசித்தியாரில் பரபக்கம், சுபக்கம் ஆகிய இருபகுதிகளிலும் முறையே பரசமய மறுப்பும் சைவசித்தாந்த விளக்கமும் கூறப்படுவதற்கு ஒப்பியல் நோக்கு இன்றியமையாதது.

'திராவிடம் உலக மொழிகளின் தாய்' என்பது தேவநேயப் பாவணரின் கூற்று. ஆனால், இது அவரது அதீத தமிழ்ப்பற்றே அன்றி ஒப்பியல் அன்று. பேராசிரியர் பறோ, வடமொழியில் வழங்கும் 700 இற்கும் அதிகமான திராவிடச் சொற்கள், பல்வேறு காலகட்டங்களில் வடமொழியைச் சென்றடைந்தன என்று குறிப்பிடுகின்றார். இதனால் திராவிடம் உலகத்தாய் மொழி என்ற தற்பெருமையோ அல்லது வடமொழி தேவபாடை என்ற அகங்காரமோ இன்றி, இரு மொழிகளையும் ஒப்பு நோக்கியுள்ளார்.

ஆயினும், ஒப்பியல் இலக்கியம் நவீன முறையில் அமையும்போது விஞ்ஞான முறைக்கு உள்ளாகின்றது. தரவு (அதாவது ஒரு நிகழ்வைக் கூர்ந்து நோக்குவது), கருதுகோள் (தரவுகளிலிருந்து பொது விதியை ஊகமாகக் கொள்ளல்), கருதுகோளைப் பரிசோதித்தல் (உ - ம்: தமிழ் வீரயுகத்தைப் போல் கிரேக்கரது வீரயுகமும் அமைந்திருந்தது. இது கருதுகோள், அங்கும் வீரயுகத்தை ஒட்டி அறநூல்கள் எழுந்தனவா? இது கருதுகோளைப் பரிசீலித்தல்), முடிவுக்கு வருதல் (அதாவது, ஒத்த சூழ்நிலை, ஒத்த வகை இலக்கியம் உருவாக உதவுகிறது) ஆகிய படிநிலைகளுக்கிடாக நோக்குதலே விஞ்ஞான முறையிலான ஒப்பு நோக்கலாகும்.

ஒப்பிலக்கிய ஆய்வு முன்னோடிகளுள் ஒருவரான ஹிப்போலயிற் (Hippolyte) என்பவர். ஒப்பியல் இலக்கியம் உலக இலக்கியக் கோட்பாட்டிற்கு எம்மை இட்டுச்செல்ல வேண்டும் எனக் கருதினார். இவரே இலக்கிய ஆராய்ச்சியை ஒரு விஞ்ஞானப் பரிசோதனை போல நடத்தவும் அதனைச் சரிபார்க்கவும் மேலும் மேலும் திருத்தமுறச் செய்யலாம் என ஆணித்தரமாகக் கூறினார்.

உயர் தனிக்காவியங்களான இலியட், ஒடிசி என்பன ஹோமரால் எழுதப்பட்டதாகவே உலகம் நம்பியது. ஆனால் கிரேக்க உயர் தனிக் காவியங்களை யூகோசிலாவிய வாய்மொழிப் பாடல்களுடன் தற்செயலாக ஒப்புநோக்கிய ஓர் அமெரிக்க ஆராய்ச்சியாளர், தற்செயலாக அவை ஒத்திருக்கக் கண்டார். (*மில்மன் பரி*)

ஒப்பியல் இலக்கியம் என்ற சொல்லை Matthew Arnold (1822 - 1888) என்ற திறனாய்வாளர் ஆங்கிலத்தில் முதன்முதலில் வழங்கினார். ஆயினும், அச்சொல் ஆழமாக வேரூன்றவில்லை.

இங்கிலாந்து கேம்பிரிஜ் பல்கலைக்கழக பேராசிரியராக இருந்த H.M.ச்ட்விக் என்பாரும் அவரது மாணவியும் மனைவியுமான நோரா ச்ட்விக் என்பாரும் சேர்ந்து எழுதிய *The Growth of Literature* என்ற பாரிய நூல் இந்நூற்றாண்டில் ஆங்கிலத்தில் மாத்திரமல்ல, உலகில் பலபாகத்து ஆராய்ச்சியாளருக்கும் ஆதர்ஸமாக இருந்து வந்திருக்கின்றது. தமிழில் எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை மேற்குறிப்பிட்ட நூலின் உந்துதலாலேயே இலக்கிய உதயம் என்ற நூலை ஆக்கினார்.

ஒப்பியல் இலக்கியம் எம்மிடம் போதிய வளர்ச்சி பெறாமலுக்குக் காரணம் விஞ்ஞானமுறைகள் இலக்கியக் கல்வியில் இடம்பெறாமையும் இலக்கியத் திறனாய்வு புரணத்துவம் பெறாமையும் ஆகும்.

தமிழில் ஒப்பியலாய்வைப் பொறுத்தவரை, பெரும்பாலான தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சியாளர் செய்யுள்களின் கால ஆராய்ச்சியிலேயே தமது திறமைகளைச் செலவிட்டனர். போப் பாதிரியார் 1985இல் பின்வருமாறு எழுதினார் :- "பழைய தமிழ்க்காப்பியங்களைப் பார்க்கும் போது அவற்றுக்கும் அவற்றுக்குச் சமனான கிரேக்க இலக்கியங்களுக்கும் உள்ள ஒற்றுமை புலனாகின்றது. உருவத்திலும்

உள்ளடக்கத்திலும் சமுதாய நிலையிலும் பெரும் ஒற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன.”

என்.கே.சித்தானந்தா 1927 இல் வெளிவந்த Heroic Age of India என்ற நூலில், புறநானூற்றுப்பாடல்கள் பிறமொழிகளிற் காணப்படும் வீரப்பாக்களுடன் ஒப்பு நோக்கத்தக்கன என்றார்.

பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை (1953) என்ற நூலில் வண. தனிநாயகம் அடிகள், கிரேக்க, இலத்தீன் கவிதைகளோடு தமிழ் இயற்கைக் கவிதைப் பகுதிகளை ஆங்காங்கு ஒப்பு நோக்கிச் செல்கிறார்.

1966இல் க.கைலாசபதி கிரேக்க காவியங்களையும் தமிழ்ப் புறப்பாடல்களையும் ஒப்பிட்டு Tamil Heroic Poetry என்ற நூலை எழுதினார்.

தமிழில் விமர்சனக் கலையைத் தன்னுணர்வோடு கையாண்ட வ.வே.சு.ஐயர், தமது 'கம்ப இராமாயண ஆய்வு' நூலில் கம்பனையும் பிற காவிய கர்த்தாக்கள் சிலரையும் ஒப்பிட்டுள்ளார். ஹோமர், வெர்ஜில், மில்டன் ஆகியோர் ஐயரின் கவனத்திற்கு உட்பட்டனர். இலக்கியங்களைப் படைக்கும் கர்த்தாக்களுக்கும் சூழலுக்குமுள்ள பரஸ்பரத் தொடர்பினை அறிந்து கொள்வதும் ஒப்பியலின் பண்பாகும். ஐயர் அவற்றை அதிகம் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை என்று க.கைலாசபதி குறைப்படுகின்றார். க.கைலாசபதி, பாரதியையும் தாகூரையும் ஒப்புநோக்கி, 'இருமகாகவிகள்' என்ற நூலை எழுதினார். இதேபோல், சிதம்பர ரகுநாதன் 'கங்கையும் காவிரியும்' என்ற நூலை எழுதினார்.

இன்று பழைய இலக்கியங்களை ஒப்பு நோக்குவதைவிட தற்கால இலக்கியங்களை ஒப்பு நோக்குவதிலேயே அதிக ஆர்வம் காட்டுகின்றனர்.

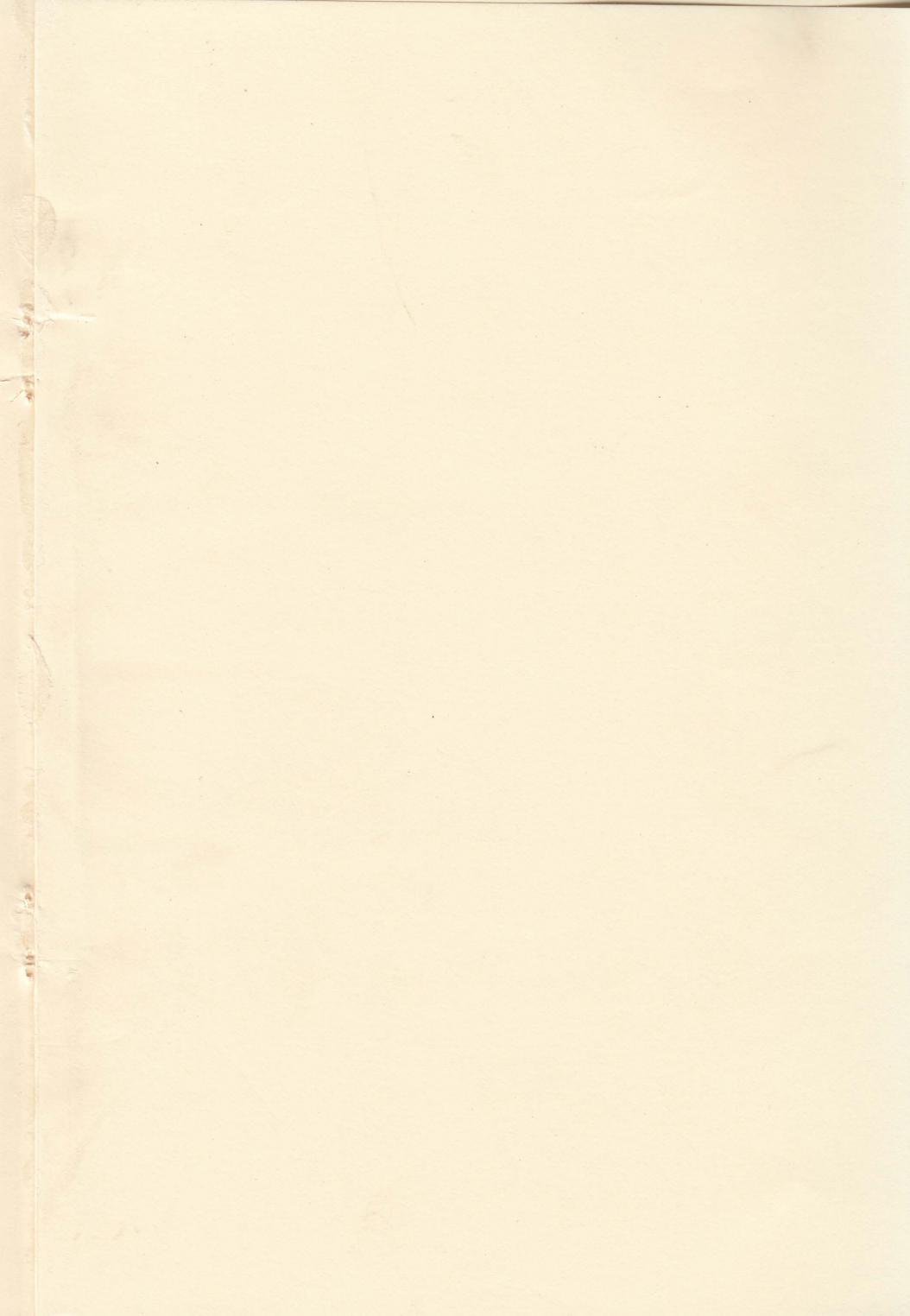
ஒப்பியல் ஆய்வின் நன்மைகள்

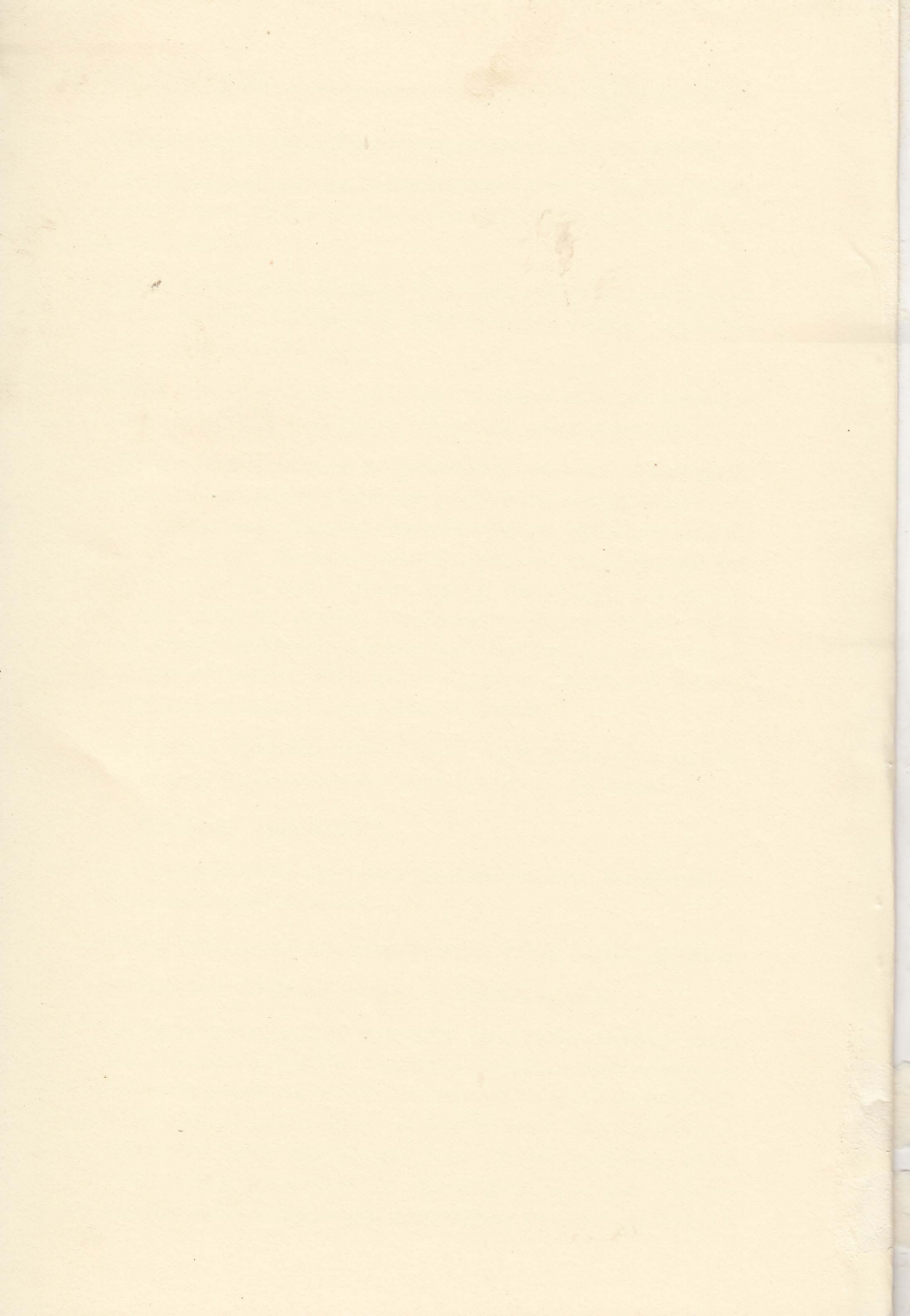
* ஒரு பொருளின் தனிப்பண்புகளைத் திடமாகக் கூறலாம். பொதுப்பண்பு, சிறப்புப் பண்பு பற்றி அறியலாம்.

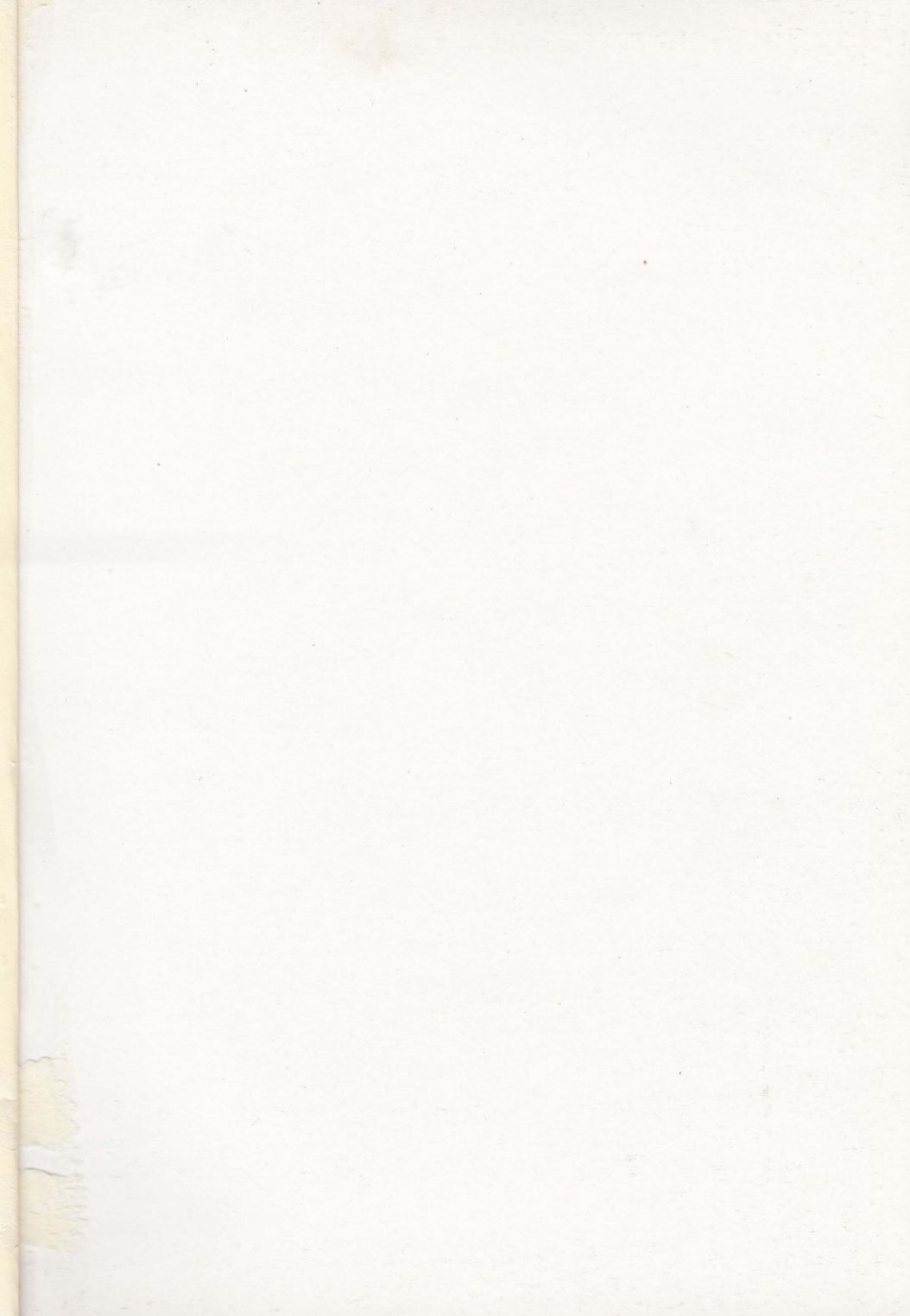
* வரலாற்று அடிப்படையிலான இலக்கிய ஆராய்ச்சிக்கு வழிகோலுகின்றது.

* பழம் பெருமைச் சிறைக்குள் அடைபடா மனநிலை ஏற்படும்.

டாக்டர் இராம.பெரிய கருப்பன் என்பவரின் 'ஒப்பிலக்கிய அறிமுகம்' என்ற நூலும், டாக்டர் கோ.சுந்தரமூர்த்தியின் 'பழந்தமிழ் இலக்கியக் கொள்கைகள் ஓர் ஒப்பியல் ஆய்வு' என்ற நூலும் பேராசிரியர் க.கைலாசபதியின் 'ஒப்பியல் இலக்கியம்' என்ற நூலும் என பல்வேறு நூல்கள் இன்று ஒப்பிலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உதவுகின்றன. பல்கலைக் கழகங்களில் இன்று இது ஒரு துறையாக வளர்ச்சி கண்டுள்ளது. இதன் அடிப்படையில், ஈழத்து இலக்கியங்கள் இவ்வாறான ஒப்பியல் ரீதியில் ஒப்புநோக்கப்படுதல் அவசியம், இது ஈழத்து இலக்கியத்தை செழுமையுறச் செய்யும்.

கலாமணி பரணீதரன்

ஈழத்துச் சிறுசஞ்சிகைச் சூழலில் ஜீவநதி மூலம் தன்னை அடையாளப்படுத்திக்கொண்ட ஓர் இளைய இலக்கியச் செயற்பாட்டாளர். இவரது "இலக்கியமும் எதிர்காலமும்" எனும் இக்கட்டுரைத் தொகுப்பின் ஆக்கங்கள், இன்றைய ஈழத்து கலை இலக்கியச் சூழலின் பல்வேறு சிந்தனைத் தளங்களை பற்றிய ஓர் இளைய பார்வையாளரின் பதிவுகளாக அமைந்து உள்ளன.

பரணீதரன் போன்ற பல இளைய படைப்பாளிகள் ஆக்க இலக்கியத் துறையில் ஈடுபடுதல், அவர் தம் சுயத்தை வெளிப்படுத்துதல் என்பதாக அமைய, அவர் தம் கட்டுரை இலக்கிய முயற்சிகள் என்பது பல்வேறு சிந்தனைகளை பிறருக்கு எடுத்துச் சொல்லுதல் என்பதற்கு அப்பால், அச்சிந்தனைகளைப் பற்றி மேலும் தாங்களும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கான ஒரு தேடலாகவே, அத்தகைய முயற்சிகளாகவே எனக்குப் படுகின்றன.

பரணீதரனும் அவரது இக்கட்டுரைத் தொகுப்பின் மூலம் ஒரு தேடலை நடத்தி இருக்கிறார் என்பது அறியக்கூடியதாக இருக்கிறது. அத்தேடலே பரணீதரனின் இத்தொகுப்பின் பக்கம் கணிசமானவர்களை பார்க்க வைக்கும் என்பதே எனது கணிப்பு.

-மேமன்கவி-

ISBN 978-955-52496-2-1